

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

Journal de la municipalité de Varna

Издава Варненската градска община — Organe officiel de la mairie de Varna.

Излиза двуседмично — редактира комитетът.

Цена 3 лева

Абонаментъ за България:
за година — 50 лв.
за 6 месеца — 30 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:
официални по 2-50 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение

Всичко за вестника
се изпраща чрезъ кметството
— Варна.

Дѣлото на братската любовъ

Наредъ съ манифестацията на роднитъ индустрии, занаяти и земедѣлие въ VII-та Варненска международна изложба, нашиятъ градъ вложи голѣми усилия това лѣто за щастливото изнасяне на IV-ия селско стопански културенъ и националенъ съборъ и съ това на оня националенъ трудъ — земедѣлието, който заема 80 на сто въ стопанския ни животъ.

Безспорно, че земята е най-скъпоценниятъ природенъ даръ на човѣчеството. Тя е първоначалниятъ източникъ на всички материални блага и основна опора на човѣшкото обществитие въ всички времена. Земята въ земедѣлското производство, както и машината въ индустриалното, обаче, сами по себе си, безъ активното участие на човѣшкия трудъ, не представляватъ никаква стойностъ. Тъ сж само сръдства, чрезъ които работната ръка твори необходимитъ обществени и частни облаги и създава предпоставкитъ за общия прогресъ на отделна нация.

И този свещенъ български трудъ, съ който до скоро се спекулираше въ политическия ни карьеризъмъ, за който се раздухваха съловни страсти и произпѣлваха душитъ и сърдцата отъ умраза на дветъ

мирни български съсловия — отъ селата и градоветъ, Варна вече за четвърти пѣтъ превърна въ първа грандиозна манифестация на всенародна любовъ, на единъ пѣтъ на социална хармония.

Но варненци вложиха въ действията си за мирното сближение на селото съ града и голѣмия смисълъ на думитъ на своя върховенъ вождъ Н. В. Царя — „връщане къмъ идеитъ на българското възраждане!“ Та въ тия идеи прозира ли разликата между селянинъ и гражданинъ? Не се ли приканваха всички братя българи на борба за смъртъ или за свобода противъ въковнитъ потисници? Не се ли зародиха освободителнитъ идеи на България около жаравата отъ мангала на българския терзия въ града, за да се подема отъ пѣсенята на жетварката нейде въ полето и въ върховния моментъ всички българи, като вихъръ да полетятъ къмъ Балкана и тамъ да умратъ?

Варненци ще бждатъ произпѣлнени съ още по-голѣма радостъ, ако иматъ възможностъ да продължатъ това велико народно дѣло.

Варненски общински вестникъ

Селото и града сплотяватъ силитъ си за величието на Родината.

IV Селско-Стопански култ. и нац. съборъ въ Варна

**Величественото изнасяне на събора. Молебеньтъ.
Манифестацията. Премиране на най-хубавитъ селски носии.**

Схващайки голѣмото значение, стопанско и национално, и за даване на по-голяма импозантностъ по изнасянето на IV селско-стопански съборъ въ Варна, кметътъ г. Янко Мустаковъ издаде единъ възторженъ позивъ къмъ варненското гражданство, съ който го приканва да вземе участие въ събора. Позива има следното съдържание:

Драги съгражданки и съграждани,

Тази година, за четвърти пѣтъ, въ града ни ще се състои традиционни - ежегоденъ всенароденъ селско-стопански и културенъ съборъ.

За четвърти пѣтъ ще пристигнатъ въ Варна пѣстроцветнитъ групи на нашитъ братя отъ селата на Шуменска областъ и цялата страна.

Ще дойдатъ тѣ между насъ съ благата вестъ за плодородието на свещенната българска земя, ще ни донесатъ тѣ за показъ плодѣтъ на тѣхния трудъ и милостѣта на майката — земя.

Величествената и трогателна манифестация на съборянитъ и тази година за лишенъ пѣтъ ще утвърди неразривната връзка и братска обичъ между жителитъ на българското село и българския градъ; за да се сплотятъ усилията на всички българи за извеждане Родината ни къмъ по-щастливи и по-радостни бѣждини.

Ще се изпълнятъ сърдцата на всички съ гордо българско чувство и ще бликнатъ въ гърдитъ и на гости и на домакини скѣпи чувства на взаимна почитъ и любовъ за да се роди отъ тѣхъ една волъ, единъ стремежъ, едно желание — преуспѣването на обновена, мощна и благоденствующа България, подъ мѣдрото водачество на любимъ Царь.

Скѣпи съгражданки и съграждани,

Приемете съ присъщото ваше гостопримство и братска любовъ нашитъ желани гости, разтворете сърдцата си за радостъ и възторгъ!

Нашитъ гости идатъ между насъ съ препълнени отъ братски чувства души.

Да посрѣтнемъ всички тѣхнитъ стройни редици, да стоплимъ сърдцата имъ съ нашата обичъ, да влѣемъ нестихваща радостъ въ тѣхнитъ сърдца, да направимъ пребиванието имъ между насъ незабравимо и възторжено!

Да изпълнимъ достойно и сърдечно нашия братски дългъ!

Чрезъ взаимната почитъ и любовъ на брат та отъ града и селото ще се изгради най-сигурно и трайно гранитната основа за благоденствието на целокупния български народъ и величието на България подъ мѣдрото ръководство на Н. В. Борисъ III — Царѣтъ на българитъ.

Кметъ на гр. Варна инж. Я. Мустаковъ.

Организирането на IV-я селско-стопански и националенъ съборъ тази година бѣ повѣрено на Варненската община. За тази целъ бѣ образуванъ единъ специаленъ общограждански комитетъ подъ председателството на кмета г. Я. Мустаковъ, който комитетъ да се грижи за изнасянето на събора.

Организирането бѣ извършено идеално. Въпросътъ съ квартиритъ, единъ отъ най-болнитъ, бѣ добре разрешенъ: на повика на кмета г. Мустаковъ, варненското гражданство масово се отзова и хиляди съборяни бѣха гости на варненскитъ граждани.

Комитетътъ бѣ се погрижилъ и за украсата на града. На всѣкъже народния трицветъ леко подхванъ отъ вѣтъра се развѣваше. Високоговорители

непрекъснато предаваха народна музика. На площада предъ общината бѣ построена естрада, отъ кждето съборянитъ биваха поздравявани отъ официалнитъ лица. На сѣщото мѣсто бѣ построенъ единъ грамаденъ снопъ, а по ул. „Преславска“ водеща къмъ площада на Катедралната църква сѣ поставени будки, на които е обозначено името на околията, населението и общинитъ отъ Шуменска областъ вземащи участие въ събора. На площада предъ гарата е поставенъ голѣмъ надписъ:

„Добре дошли съборяни“.

Първиятъ влакъ, се очакваше да пристигне въ 10.50 часа преди обѣдъ. Малко преди пристиганнето на влака на гарата отиде областниятъ

директорът инициаторът на събора г. *Борисъ Казанлиевъ*. Тамъ додоха домакиня на събора кмета г. *Янко Мустаковъ*, пом. кметовете г. г. *Куртевъ и Минева*, областният пол. началникъ г. А. Атанасовъ, народните представители г. Б. Абаджиевъ и П. Стояновъ, пол. комендантъ г. Б. Германовъ, околийския управител г. Василевъ и хиляденъ народъ, дошълъ да посрещне съборяните. На перона на гарата е и флотската музика.

Поради голѣмия напливъ на съборяни, първия влакъ, който трѣбваше да пристигне въ 10:50 пристигна съ едно закъснение отъ около 20 минути.

При навлизането на влака въ гарата музиката засвири. Областният директоръ г. Казанлиевъ, кмета г. Мустаковъ и придружаващите ги посрещачи отидоха отъ вагонъ на вагонъ и поздравяваха съборяните. Мощно „УРА“ се разнесе при вида на официалните посрещачи. Тѣ, още не спрѣлъ влака, бодро наскочаха на перона. Даватъ се нареждания да се строятъ. Въ строя ще видите моми и момци, млади и стари, всѣки нарамилъ бохчицката си и весело крачи подъ звуците на военната музика. Отъ гарата всички подъ строй начело съ официалните посрещачи се отправяха къмъ града. На площада предъ общината отъ специалния подиумъ съборяните биваха поздравявани съ „добре дошли“ отъ официалните власти. На тѣхния поздравъ съборяните отговаряха съ мощно „ура“. Отъ тамъ всички биваха разпращани по опредѣлените имъ квартири. Така първия денъ пристигнаха осемъ влака съ съборяни отъ Шуменска областъ.

Областният директоръ г. Б. Казанлиевъ, кмета г. Я. Мустаковъ, пом. кмета г. Минева и членове отъ комитета поздравяватъ пристигащите съборяни

Вториятъ денъ

Съборяните и презъ втория денъ пристигаха масово. Освенъ предвидените 5 редовни влака, които се оказаха недостатъчни бѣха композирани допълнителни. Редовните влакове сжщо докараха маса съборяни.

Посрещането на съборяните ставаше по сжщия начинъ, както при първия денъ. Всички влакове биваха посрещнати отъ областния директоръ г. Б. Казанлиевъ и кмета г. Я. Мустаковъ, които първи поздравяваха съборяните.

Цѣлиятъ изминатъ денъ и до късно следъ полунощъ градътъ бѣ въ празниченъ видъ. Съборяните по групи или по отдѣлно се разхождаха изъ града. По улиците и площадите се виятъ подъ звуците на гайди и кавали кръшни хора и ржечници.

Третия денъ.

Ранна лѣтна заранъ. Десятки хиляди съборяни се отправятъ къмъ площада предъ катедралната църква, кждетъ е опредѣлено мѣстото да се състои благодарствения молебенъ. Бързо площада се пълни съ съборяни пристигащи съ водачите си — околийски управители и селски кметове. Море отъ плакати и знамена, величествена пѣстроцветна картина се открива предъ очите на зрителя.

Идването на министрите

Съ нетърпение се очакваше пристигането на министрите. Къмъ 8 часа официалните лица се отправиха къмъ гарата. Поради голѣмия напливъ на идващи още съборяни влакътъ направи закъснение близо около единъ часъ. На гарата вече бѣха пристигнали: областния директоръ г. Борисъ Казанлиевъ, кметътъ г. Янко Мустаковъ, пом. кметовете Димитровъ, Куртевъ и Минева, областния пол. началникъ г. А. Атанасовъ, пол. комендантъ г. Германовъ, народните представители Б. Абаджиевъ, П. Стояновъ и Хр. Мирски, общински съветници и др.

Две групи съборяни и съборянки подъ строй облѣчени въ китни национални носии, сжщо сж дошли да приветствуватъ министрите съ „добре дошли“.

Следъ слизането отъ влака г. министъръ Николаевъ се ржкува съ посрещачите, отправи се до групата съборянки и съборяни и ги поздрави. На господа министрите бѣха поднесени букети отъ цвѣта.

Молебенътъ

Пристигналите м-ри и посрещачи отъ гарата се отправиха за площада предъ катедралната църква за да присжтствуватъ на благодарствения молебенъ. Около специално построения аналой, обкиченъ съ зеленина, плодове и портретите на Царя и Царицата, бѣха заели мѣсто официалните лица: м-ръ г. д-ръ Николаевъ, м-ръ Банковъ, председателътъ на народното събрание г. Г. Марковъ, началникътъ на гарнизона г. ген. Поповъ, областният директоръ г. Б. Казанлиевъ, кметътъ г. Я. Мустаковъ, директорътъ на полицията г. Преславски, директорътъ на Б. Д. Ж. г. Колчевъ, председателътъ на В. Т. И. камара г. Б. Абаджиевъ, народните представители г. П. Балкански, Хр. Мирски, В. Чобановъ и др., общински съветници и др.

Официалните лица които присжтствуваша на благодарствения молебенъ

Варненският и преславски митрополитъ г. г. Иосифъ въ съслужие на голѣмъ клиръ свещеници отслужи благодарственъ молебень, следъ като благослови събора и произнесе следната речъ:

Многоуважаеми г. г. министри,

Възлюблени мои братя и сестри,
Достойни деца на благословената наша родна земя, предостойни носители на великия и непобедимъ български духъ, здрави наследници на роднитѣ богатства и красоти.

Богъ е отредилъ българското племе да заеме и обитава въ най-красивия кѣтъ на Божата земя.

Красотата и величието на нашитѣ родни балкани, омая на нашитѣ гори и поляни, черноземнитѣ наши ниви съ златнитѣ си класове, ваклитѣ наши стада, пѣсенъта на медения кавалъ винаги сж спирали завистливия погледъ на нашитѣ близки и далечни съседи.

Голѣмото богатство, дивната красота и величието на нашата родина сж предизвиквали често пѣти кървави набѣги отъ наши близки и далечни народи и сж се проливали въ нашата страна обилни кърви, за да се запази богатството, красотата и свободата на нашата родина. Въ всички тия случаи нашитѣ бащи и нашитѣ дѣди съ своята кръвъ и съ своитѣ кости, съ цената на своя животъ сж бранили свободата на своята татковина, за да я завещаятъ намъ свободна, красива, богата и велика.

Тѣ, бацитѣ и легендарнитѣ ни дѣди, съ своята кръвъ и съ своитѣ кости осветиха българската земя и тя за насъ, възлюблени мои братя и сестри е България света, затуй защото, ако нѣма човѣкъ свое родно огнище, ако нѣма своя родна земя, ако не се чувствува въ своя татковина, той ще бжде най-нещастниятъ въ живота. И за да я запазимъ ние родината ни света, свободна, велика, богата и мощна, ще трѣбва по подобие на нашитѣ бащи и нашитѣ дѣди, по подобие на нашитѣ легендарни царе, да бждемъ готови всѣки мигъ да дадемъ най-ценното наше достояние — кръвта, коститѣ и живота си за нея.

Онова, за което мечтаеха и въздишаха онѣзи които увиснаха по бесилкитѣ, онези, които изгниха въ зандани, онѣзи, които умираха по скали и чукари, онова, което бѣше за тѣхъ мечта, което бѣше пѣсень за душата и сърдцето имъ, днесъ то е една действителностъ за насъ, тѣхнитѣ синове и наследници.

Тѣ мечтаеха да иматъ свои царе, да не бждатъ подъ ударитѣ на чужди господари, тѣ желяеха да иматъ свои владици и свещеници, родна църква, за да се молятъ Богу на златния си роденъ езикъ, за да не чуватъ чуждъ на тѣхъ молитвенъ езикъ.

Тѣ желяеха да иматъ свои училища, свои учители, свои учени мъже, тѣ желяеха да иматъ свое организирано войнство и ето, всичко това, което бѣше за тѣхъ въздишка и мечта, днесъ го има българскиятъ народъ.

Днесъ ние сме подъ скиптъра на любимия, народенъ мждъръ Царъ Борисъ III, наследникъ и носителъ на духа на Борисъ I Свети. Нека се нареждаме сплотени около неговия скиптъръ, нека той бжде живото знаме на българскитѣ всеплеменни идеали, за да можемъ ние подъ това знаме, подъ този скиптъръ да доживѣемъ въ скоро време, въ близкитѣ дни, да видимъ обединено цѣло-

то българско племе въ границитѣ на българската държава, пѣящи, молящи се съ едно сърдце, съ единъ духъ, да нѣма робство, да нѣма вериги, но всички свободно да изразяваме своята радостъ отъ свободната ни татковина.

Нека всички, обединени подъ този скиптъръ и подъ това живо знаме, да търсимъ по-често благословията на родната ни църква, затова защото, възлюблени мои братя и сестри, деца на родното село, особено Вие, творцитѣ на благата народни, имате нужда по-често да обръщаме погледъ къмъ широкото Божие небе, вашитѣ ниви, вашитѣ поля, вашитѣ лозя, вашитѣ имоти, вашиятъ хлѣбъ и нашиятъ хлѣбъ е въ зависимостъ отъ благодатъта, която ще слѣзе отъ Божето небе. Нека често общаме погледъ къмъ Бога, за да бжде той милостивъ, да ни дава винаги, когато е потребно слънце, дъждъ, влага.

Вървейки така по пѣтя, който ще ни сочи мждриятъ нашъ Царъ, благословени отъ родната ни църква, обогатявайки познанията си отъ родното ни училище и университетъ, следвайки непобедимото наше войнство, ние ще бждемъ убедени, че ако нѣщо, за което още въздишаме, че ако нѣщо, за което още мечтаемъ, че ако нѣщо, къмъ което усилено се стремимъ, го нѣмаме въ момента, то въ утрешния свѣтълъ день ще го постигнемъ и ще бжде здраво стиснато въ нашата мощна българска ржка

Съ тия пожелания азъ ви благославямъ всички и моля небесната Царица Всесветата Дева Мария, майката Божя да изпроси отъ своя синъ и нашъ Господъ неговото благословение и милостъ, за да бждатъ влѣти въ вашитѣ души и сърдца, да ги отнесете въ вашитѣ домове, да ги отнесете въ цѣлата ни страна, за да има въ нея винаги миръ, разбирателство, братолюбие, за да можемъ на тѣхъ стѣпили утре да се поздравимъ съ сбждати всенародни и всеплеменни идеали.

Аминъ!

Следъ това на специално построената естрада се качи м-рътъ на вътрешнитѣ работи г. д-ръ Николаевъ, който откри събора съ следната речъ:

Драги, синове и дъщери на североизточна България,

Дойдохъ съ радостъ между васъ, за да поздравя чрезъ Васъ не само будното и жилаво население на нашата древна Мизия, но и да се поклоня дълбоко въ ваше лице предъ цѣлокупния отруденъ селски български народъ, творецъ на най-ценитѣ блага на нашия животъ.

Селянинътъ, който цѣла година изнемогва въ напосиленъ трудъ надъ земята, който цѣла година живѣе съ надежди за една добра реколта, има право презъ този месецъ, когато плодоветѣ на неговия трудъ сж прибрани, да си отдѣхне, да се порадва на извършеното дѣло, да засили своята бодростъ и да укрепи вѣрата си въ утрешния день, като се почувствува окръженъ съ вниманието и любовта на всички свои съотечественици.

Този величественъ селско-стопански съборъ, къмъ който сж обърнати днесъ погледитѣ на цѣла България, е събралъ въ Варна, нашата черноморска красавица, най-здравитѣ, най-буднитѣ, най-хубавитѣ чедъ отъ североизточна България, заедно съ представители и на останалитѣ краища отъ нашата земя.

Дълбокия смисъл на този съборъ е да покажемъ предъ свѣта не само силата, хубостта и дисциплината на нашия селски народъ отъ градове и села, но да подчертаемъ, че цѣлиятъ български народъ е единенъ и че погрешни сж смѣтките на всички, които разчитатъ чрезъ разединение и вражди да държатъ този народъ далечъ отъ благоденствието, далечъ отъ неговия възвишенъ национален идеалъ.

Драги чедо на Мизия,

Изпълнете сърцата си съ обичъ къмъ вашитѣ братя и сестри отъ градоветѣ, защото вие не можете безъ тѣхъ както и тѣ не могатъ безъ васъ. Тѣ не могатъ да живѣятъ безъ хлѣба, който имъ произвеждате, но и вашия животъ би билъ непосиленъ и много печаленъ, ако да не бѣха материалнитѣ и духовнитѣ блага на културата, които тѣ ви пращатъ.

Министърътъ на вътрешнитѣ работи и народното здраве г. д-ръ Николаевъ произнася приветствената си речъ

Както на всѣкжде по свѣта, така и у насъ, трѣбва да се разбере и дълбоко почувствува *великата истина, че всички хора сж братя помежду си* и, че отдѣлния човѣкъ ще благоденствува само тогава, когато благоденствува цѣлиятъ народъ, а единъ народъ ще добрува само тогава, когато въ неговитѣ дѣла цари дълбокъ и траенъ вътрешенъ миръ, когато има едно искрено и постоянно сътрудничество между всички класи, между всички професии, когато въ него е установена напълно социалната хармония.

Има политически учители, които проповѣдватъ обратното. Има хора, които се смѣтатъ за народни водачи, а въпрѣки това проповѣдватъ, че животътъ на единъ народъ е изпълненъ съ борба на класа противъ класа, на една категория граждани противъ друга и че борбата трѣбва да се свърши съ пълното подчинение на едната класа отъ другата. Марксиститѣ, отъ всички нюанси — комунисти и социалисти — учатъ, че въ нашия животъ трѣбва да се води безпощадна борба между буржуазия и пролетарии и че трѣбва да възцари диктатура на пролетарията. По тѣхно подражание и нѣкои земеделски водачи отъ миналото пороп-

въдваха, че селото трѣбва да мрази града, и че въ нашата земя трѣбва да се установи селска диктатура.

Вѣрно е, че на всѣкжде дето има животъ, има и борба, на всѣкжде дето има общежитие, има и противоречиви интереси. Заслугитѣ на общественика не се състоятъ въ това да раздухва тѣзи борби и страсти, а да ги укротява и успокоява, за да се координиратъ и противоположнитѣ интереси, та да се установи ценно сътрудничество между всички класи и професии за постигане общото благо. Въ това е именно най-висшето предназначение на държавата. Нашата българска държава, въ лицето на днешнитѣ си управници, има всичкото съзнание за тази своя мисия и затова тя си поставя като най-важна своя задача да бжде покровителка на социално слабитѣ, като примирява всички противоречия, като насажда чувството на обществена солидарностъ и съ това обезпечи завинаги здравъ вътрешенъ миръ, искрено сътрудничество между всички обществени класи, професии, граждани и селени, между бедни и богати, за постигане общо благополучие.

И тъкмо за това, драги дъщери и синове на Мизия, ние имаме единъ върховенъ дългъ да се проникнемъ съ чувство на обичъ, признателностъ и довѣрие къмъ Българската държава. Народътъ трѣбва да се проникне съ мисълта и съзнанието, че българската държава е най-висшиятъ крепителъ на неговитѣ най-върховни упования. Народътъ ще добрува и благоденствува тогава, когато държавата добрува и благоденствува. И затова всички опити да се изкопае пропасть между държава и народъ трѣбва да останатъ на праздни.

Нека въ нашитѣ сърца да цари любовъ къмъ българската държава. Нека днешниятъ съборъ да бжде манифестация не само на нашето национално единение, но и на нашата привързаностъ къмъ българската държава и нашата всеотдайна готовностъ за всички жертви предъ олтаря на българската държава.

Азъ съмъ натоваренъ отъ министерския съветъ, начело съ г. м-ръ председателя, да открия този съборъ и да поднеса на съборянитѣ най-искреннитѣ поздравии и благопожелания на българското правителство.

Българското правителство иска отъ всички добри българи да се проникнатъ отъ съзнанието, че то бди надъ върховнитѣ интереси на българската държава, че то залѣга за добруването на българския народъ и за това въ всѣко време трѣбва да му се оказва това довѣрие, което е необходимо за напредване на държавата.

Негово Величество Царьтъ, първиятъ гражданинъ на тази страна, най-върховниятъ олицетворителъ на националното единство и държавната мощъ, макаръ и отсъстващъ временно отъ предѣлитѣ на страната, благоволи да ме натовари да ви предамъ неговитѣ поздравии и отъ негово име да открия тоя величественъ съборъ.

Отъ името на Негово Величество Царя и като представителъ на правителството, обявявамъ IV селско-стопанския съборъ въ гр. Варна за откритъ.

Да живѣе Негово Величество Царьтъ и Августейшото царско семейство!

Да живѣе българскиятъ народъ!
Да живѣе България!
Ура! . . .

Следъ това говори министъръ на земедѣлието г. Б. Банковъ; той изтъкна вниманието което държавата отдава на труда на българския земедѣлски стопанинъ. Идеалътъ на всички, каза г. министра, трѣбва да бѣде — да видимъ българското село възродено, неговитѣ сили сплотени, земедѣлското стопанство икономически заздравено и народътъ ни богатъ и силенъ. Силата и могъществото на българския народъ и държава се крепятъ днесъ върху плещитѣ на най-важния творецъ на материални блага — земедѣлския стопанинъ, който привързанъ къмъ родната земя, винаги я е упорито и храбро бранилъ.

За героичния подвигъ на българския селянинъ въ полето на честта и въ полето на мирния трудъ нека всички да отдадемъ нуждната почитъ и признателностъ. При това да изкажемъ нашата вѣра, че гордиятъ и смѣлъ духъ на българския народъ, въпреки всички изпитания и превратности на историческата ни съдба, ще се шири победоносно по поля и долини къмъ все по-големи постижения и напредъкъ.

Извърши се вече голѣмата подготвителна работа за организиране на земедѣлскитѣ камари у насъ. Въ последнитѣ ще се даде за първи пътъ възможностъ на българското село да се изкаже върху всичко онова, което държавата замисля за подобрене на неговия поминъкъ и за осигуряване на стопанския му напредъкъ.

Министърътъ на земедѣлието г. Банковъ
говори на съборянитѣ

Г. министъра завърши речта си съ следнитѣ думи:

Ставайки изразител на вашитѣ мисли и чувства, нека всички изкажемъ нашата голѣма благодарностъ и признателностъ къмъ първия гражданинъ на българската земя — нашиятъ всенародно любимъ върховенъ вождъ Н. В. Царя, за неговитѣ грижи и внимание къмъ българското село и като пожелаемъ здраве и благоденствие на цѣлия царствующъ домъ, благополучие, здраве, бодростъ и възвишено самочувствие и на българския селски

народъ, да извикаме нашето мощно ура за възхода на българското земледѣлско стопанство.

Следъ речта на м-ра на земедѣлието на естрадата се качи създателътъ на събора — областниятъ директоръ г. Б. Казанлиевъ. Той произнесе високо прочувствена речъ:

Уважаеми г. г. министри,
Г-нъ п. председателю на камарата,
Г-да народни представители,
Г-нъ генералъ,
Уважаеми офицери,
Драги гости отъ всички краища на
България,
Драги варненски граждани и граждани,
Братя и сестри съборяни,

Едно странно предчувствие миналата година ми бѣ подсказало, че III-я селско-стопански, културенъ и националенъ съборъ е последниятъ, който азъ ще имамъ високата радостъ да приветствувамъ, като неговъ създателъ, като неговъ ръководителъ, но за мое щастие, правителството благоволѣ да ме остави и тази година, азъ, истинския баща на този съборъ, роденъ въ страшни родилни мъки, да имамъ моята скъпа рожба въ собственитѣ си ръце; защото и правителството вижда, че на тази малка, невръстна и крехка рожба ѝ сж необходими истинскитѣ грижи на родния баща, докато порастне и стане яка, стане здрава, за да може сама твърдо и безъ страдание да продължи своя абсолютно полезенъ за майка България животъ.

Въ резултатъ, драги братя и сестри, съборяни и съборянки, азъ съмъ пакъ предъ васъ, за да ви кажа съ изгарящо отъ радостъ и щастие сърдце „добре дошли.“ свидни мои братя и сестри отъ беднитѣ, но китни български села, „добре дошли“ на този тъй светъ кътъ отъ нашата родна земя, тукъ, където за пръвъ пътъ великиятъ ханъ Исперихъ, баща на нашата държава, съ своитѣ страхотни войскари, нашитѣ преславни прадѣди заби здраво българското знаме при гръмогласното българско „ура,“ пригласяно отъ чиличенитѣ удари на кръстосанитѣ хиляди тежки бойни копия и се понесе като стихия изъ равна Добруджа, дивото лудогорие, гордия и величественъ Хемусъ, по мизийскитѣ тучни поля, по вълнитѣ на бурното Черно море и тихия бѣлъ Дунавъ, за да каже на свѣта, че тукъ, на тази благословена златна земя иде единенъ и могъщъ съ страшни стѣпки и лѣвска сила нейниятъ господарь, избрания отъ Бога български народъ.

Добре дошли, вѣрни мои братя и сестри, добре дошли, свидни и измжчени чеда на селото, добре дошли рицари на свещенния трудъ и градители на нова България, България на честта, на любовта, на братско сътрудничество и единение между всички, България на стопанския, културенъ и националенъ възходъ.

Братя и сестри, нека въ този величавъ моментъ, както винаги, вѣрни на нашия пътъ, на нашето сърдце, на нашето възпитание, ми позволите да върна вашата мисль назадъ въ споменитѣ за ония кървави, страшни, но славни дни, когато въ

люта брань хиляди братя за родни интереси, име, имотъ и честъ намѣриха своята геройска смъртъ, за да израстне върху тѣхнитѣ бѣли кости, люти кърви и свещенна пепель въ щастие, величие и слава майка България.

Да спомнимъ и за хилядитѣ наши братя и сестри, селски стопани, които сж завършили своя земенъ дѣлъ при топлия дѣхъ на свещенния трудъ.

Създателъ на събора — областниятъ директоръ г. Казанлиевъ произнася речта си

Да спомнимъ и за нашия великъ патронъ на събора блаженопочившия маситъ архиерей дѣдо Симеонъ, изъ чийто съзги уста не веднѣжъ сме се омайзали отъ божественото слово, отъ кристалната, истинска башинска обичъ и нека за тѣхната велика паметъ всички братя и сестри тукъ паднемъ на колѣне въ минутно безмълвие и въ унеса на мелодията на „Вѣчная паметъ“ да прошепнемъ тихи молитви Богу за успокоение на тѣхната свѣтла паметъ. На колѣне, братя и сестри, въ мълчание!

(Всички присѣствающа паднаха на колѣне въ минутно мълчание, а хорътъ на катедралната църква пѣше „Вѣчная паметъ“).

Богъ да ги прости! Вѣчна имъ паметъ и вѣчна имъ слава.

Чеда на черната угаръ и златната ширъ,

Всѣка година на този день, деньтъ на Усп. Пр. Богородици, ние се събираме тукъ десетки хиляди, за да отправимъ чрезъ нашата родна църква топли благодарствени молитви Богу за реколтата, за плода и труда и да измолимъ неговия щедъръ благословъ за идващата стопанска година. Богъ чува нашитѣ молитви и за тази стопанска година, наречена „сушава“, страшна година, реколтата въ Шуменска областъ е най-добра въ сравнение съ тази на всички области въ България. Но, братя и сестри, ние искаме, ние молимъ отъ Бога благословия и блага, но нека поне за моментъ се запитае какво ние даваме Богу. Чисти ли сж винаги нашата съвѣсть и нашитѣ дѣла предъ Бога, не грѣшимъ ли ние ежеминутно? Нека станемъ чисти и честни въ нашитѣ помисли и отношения съ намъ подобнитѣ братя и сестри, единъ къмъ другъ. Да станемъ истински добри човѣци, и

Богъ ще ни възлюби и той ще дари щедро нашата земя и нашия трудъ.

Възторжени селски стопани и стопанки,

Много следъ малко вие съ тежки стѣпки и пламнали сърдца, водени отъ вашитѣ достойни просвѣтени водачи, моитѣ вѣрни помощници и сътрудници: окол. управители, кметове, агрономи, лѣкари, учители и др. обществени деятели и служители ще понесете въ чуденъ маршъ на показъ предъ наши и предъ чужди силата на вашата неизмѣнна любовъ и всепреданность къмъ нашия великъ господаръ — Негово Величество Царя на българитѣ и къмъ нашата свещенна родна земя. Следъ малко вие ще посочите плода на вашитѣ тежки и честни усилия и на вашия свещенъ трудъ; следъ малко вие ще посочите дѣлото на скжпитѣ родни чеда — просвѣтитѣ кметове и обществени деятели, които дойдоха въ името на спасяването на България въ черни и страшни дни, вие ще манифестирате следъ малко вашата безкрайна любовъ къмъ братята и сестритѣ отъ града и вашата честна клетва да живѣете съ тѣхъ въ единение и любовъ за доброто и величието на България.

Славни мои сътрудници, просвѣтени кметове, скжпи синове на майка България, това дѣло, което днесъ сочите на чужди и на наши, това дѣло, което има най-добра преценка отъ мѣродавни наши и чужди общественици, е преди всичко ваше дѣло. То е скжпо за васъ, съ него се гордѣте. Азъ най-добре зная вашитѣ усилия, вашитѣ черни мжки и лични жертви при градежа на това дѣло. Азъ зная колко горчевини, колко обиди по вашия пѣтъ срещнахте, но гордо и победоносно вие преодолѣхте всички прѣчки на неравния общественъ друмъ, за да може тукъ да дадете макаръ една не абсолютна, но хубава иллюстрация на вашия духъ, преди всичко, на вашия умъ, на вашия трудъ, на вашитѣ башински грижи къмъ това население, на вашата клетва предъ образа на нова, безпартийна, национална България, на единъ достойно изпълненъ български служебенъ дългъ. За наша голѣма радостъ тукъ, предъ насъ, има выдающи наши и чужди общественици, тукъ има и народни избраници, нека тѣ наблюдаватъ вашето дѣло, нека честно и достойно го преценятъ и азъ съмъ убеденъ, че тѣ въ себе си ще снематъ шапка предъ този кървавъ потъ и тихо ще промълвятъ: нека бжде благословено дѣлото на просвѣтения кметъ.

Отъ мое име, отъ името на гражданския съборенъ комитетъ, отъ името на моитѣ помощници, отъ името на всички съборяни и съборянки безпредѣлно благодаря, безкрайно съмъ признателенъ, заедто Н. В. Царятъ на българитѣ благоволи да ни направи високата честь да бждемъ поздравени чрезъ г. министра на В. Р. Н. Здраве г. д-ръ Николаевъ.

Благодаря на цѣлия министерски съветъ, на цѣлото правителство за сжщата честь, изказана чрезъ устата на сжщия министъръ, на нашия любимъ министъръ на В. Р. и Н. Здраве г. д-ръ Николаевъ за възторженото слово и откриването на IV славенъ селско-стопански, културенъ и националенъ съборъ.

Благодаря на министра на земедѣлието г. Банковъ за неговото искрено слово къмъ селскитѣ стопани. Благодаря на подпредседателя на народното събрание г. Георги Марковъ и всички

присъстващи народни избраници, благодаря на уважания г. генералъ Поповъ и всички присъстващи офицери, благодаря отъ сърдце на всички чужденци тукъ и на всички представители на чужди държави, благодаря на всички гости отъ всички краища на България, благодаря отъ душа и сърдце на варненското гражданство, на Варнен. общин. управа, на стопанските, културни, просветни и родолюбиви организации въ Варна, които не пожалиха ни средства, ни време, ни трудъ, за да дадатъ при оскъдните възможности за сезона на братята гости възможния добъръ приемъ, благодаря на варненския печатъ за живата пропаганда на събора, отразявайки нуждата на Варна и варненския край. Много благодаря на радио Варна, което разнесе изъ всички краища на България и сръдна Европа славата на този съборъ, благодаря на всички знайни и незнайни дейци и приятели на великия селско-стопански съборъ.

Братя и сестри, разкрийте широко вашитѣ души. Дайте избликъ на вашата радостъ и забравете въ тия велики дни повседневнитѣ мъжки и главоболия. Изпълнете вашитѣ чисти сърдца съ сила и радостъ, забраздете въ тѣхъ дълбоко спомена на една велика братска любовъ, споменъ на една заслужена човѣшка почитъ, и нека този споменъ въ тежки дни ви окуражава и нека той да посказва, че въ все по-голѣмото единение между селото и града лежи бждещето утре на майка България.

Братя селски стопани и стопанки, тоя е сетенъ пжтъ, който азъ имамъ честта да ви говоря като вашъ ръководителъ на това отъ менъ създадено народно тържество. Такава е волята на мое то началство, но помнете, всичко което имамъ, азъ ви го дадохъ. Нѣмамъ пари, макаръ ченѣкои говорятъ, имамъ едно голѣмо сърдце — азъ го откъснахъ и го хвърлихъ въ вашитѣ нозе.

Сбогомъ, братя съборяни и съборянки. Имамъ много, много да ви кажа, но щадя интереситѣ на държавата, щадя вашето спокойствие, щадя името на новата държава, кръвъ съмъ далъ повече отъ много за нея. Азъ спирамъ съ отворено сърдце, братя и сестри, и ви напомнямъ вашия дългъ къмъ послушание, пълна дисциплина, пълненъ редъ и ви приканвамъ, както винаги до сега, нека изъ вашитѣ измжчени селски гърди се изтръгне за нашия любимъ Царъ, този, който най-много мисли за васъ, който най-много бди надъ васъ, Негово Величество Борисъ III Царьтъ на българитѣ, за нашата велика майка — Нейно Величество Царица Йоанна, за нашата въра, за нашата упора, за нашата надежда Н. Ц. В. Престононаследникътъ Симеонъ Князь Търновски, за цѣлия Царствующъ домъ, за трудолюбивия, измжченъ селски стопанинъ, за цѣла България, за нашата славна родна войска, за нашитѣ скжпи съборяни и за милитѣ варненски гражданки и граждани три пжти страшното българско „ура“, което да се понесе надъ вашитѣ глави громко и живо и да отекне по полята и усойтѣ въ сърдцата на всички братя и сестри въ дивната Шуменска областъ, за да се знае, че тя е жива, че тя е единъ смѣлъ стражъ за Царъ и България.

Ура! . . .

Последенъ приветствува съ речъ домакинътъ на събора — варненския кметъ г. Я. Мустаковъ:

Драги съборяни,

И тази година, за четвърти пжтъ, варненци сж честити да ви посрещнатъ като скжпи и желани гости и да ви приветствуватъ чрезъ менъ съ сърдечното наше „добре дошли“.

Селско-стопанскиятъ, националенъ и културенъ съборъ, който се свиква въ нашия градъ, е вече трайна традиция; той е една ежегодна манифестация отъ голѣмо значение не само за нашия край, но така сжщо и за цѣлата страна.

Дѣлото, на което сетури начало преди четири години съ такава любовъ, вдъхновение и много самоотверженостъ, намира пълно признание въ всички български сръди и нека това да бжде великата награда за всички негови ратници и да имъ дава сили и воля да го продължатъ успѣшно и въ бжднитѣ години.

Кметътъ г. Мустаковъ говори предъ съборянитѣ

Драги гости,

Следъ непосилень, но благодатенъ трудъ изъ плодороднитѣ полета на свещенната българска земя, вие идвате при насъ, за да ни донесете благата вестъ за щедрата награда на вашитѣ усилия. вие идвате между своитѣ братя отъ града, за да сподѣлите съ тѣхъ радостта си за великодушието на майката земя, която ви дарява своя плодъ.

Нѣколко дни вече ние варненци посрѣщаме вашитѣ стройни редици, нѣколко дни нашата радостъ и възторгъ се смѣсватъ съ радостта и възторга на нашитѣ братя отъ българското село.

Презъ тия паметни за нашия градъ дни Варна е свидетелъ на буенъ избликъ на голѣмо българско родолюбие и безгранична обичъ къмъ любимия нашъ Царъ и цѣлия Царствующъ Домъ.

Волно изразенитѣ взаимни чувства на почитъ и любовъ между жителитѣ на българския градъ и българското село ни насочватъ къмъ спасителния пжтъ за непрестанна и самоотвержена работа за свѣтлия възходъ на нашата скжпа родина.

Потокът на скъпи чувства и на нескривана братска обич, която се манифестира през дните на събора между родните братя от града и селото, нахлува като буен поток през разрушен бентъ, за да се залее нашия град и цялата страна с едно желание, една мисъл, една воля — за неспирна работа и готовност за всяка жертва за България и нейния любим и мждър Вождь!

Варненци сж щастливи, че тяхният град е свидетел на голмото дѣло на селско-стопанския съборъ; тѣ сж горди и доволни, че тяхният град е избранъ за срѣдище на това голмо народно дѣло.

И ако преди много вѣкове тукъ — въ Варна — бѣ възвестена за пръвъ пътъ мощта на първата българска държава, пакъ тукъ, чрезъ голмия фактъ на селско-стопанския съборъ, нека се очертае свѣтлия и спасителенъ пътъ на нова и благоденствующа България, пътъ огрѣнъ отъ лъчезарната свѣтина на неизмѣнна братска любовъ между града и селото; нека яката неразривна връзка между жителитѣ на българското село и българския градъ да бѣде най-здравата основа на утрешна мощна и велика България.

Скъпи гости на Варна,

Когато се завърнете по вашитѣ села, отнасяйки съ себе си вашитѣ добри чувства и спомени за преживѣното презъ съборянитѣ дни въ нашия градъ, предайте тия чувства на Вашитѣ съселяни и имъ разкажете всичко, на което сте били тукъ свидетѣли, като ги увѣрите, че тяхнитѣ братя отъ града еднакво като тѣхъ се вълнуватъ и работятъ неспирно за всестранныя напредѣкъ на нашето скъпо отечество.

Разкажете въ село, че вашиятъ величественъ съборъ въ Варна и тази година бѣ благословенъ отъ светата българска народна църква, че и днесъ бѣха въздадени къмъ Всевишния благодарности и молитва за плодородието на българската земя.

Разкажете на близки и далечни, че правителството на България чрезъ г-на министра на в. р. Н. Здраве и тази година откри четвъртия селско-стопански съборъ въ Варна и че той бѣ удостоенъ пакъ и съ присѣствието на г-на министра на земедѣлието.

Дните, презъ които ежегодно се свиква селско-стопанскиятъ, националенъ и културенъ съборъ въ нашия градъ, сж незабравими за варненци. Ние благодаримъ и за тази годишното ваше посещение еднакво и вамъ и на всички инициатори и деятели на този величественъ съборъ и пожелаваме, вашето пребиваване между насъ да остави у Васъ най-добри и трайни спомени и чувства.

Отправлямъ синовна благодарностъ отъ името на варненци къмъ народната наша православна църква за участието ѝ въ това голмо народно тържество, изразявамъ дълбока признателностъ къмъ правителството ни, начело съ г-на министра председателя, както и на г-да министритѣ, които въ славнитѣ съборни дни сж между насъ.

Драги българки и българи,

Нека и за напредъ селско-стопанскиятъ съборъ въ Варна да изпълва сърдцата на всички ни съ гордо българско чувство и да кара да бликатъ въ гърдитѣ на братята българи отъ града и селото нестихващи чувства на взаимна почитъ и любовъ!

Нека несдържаниятъ ентузiazъмъ по време на събора укрепява волята ни за добруването и величието на Царъ, народъ и държава!

Пожелавамъ да пребже презъ иднитѣ години селско-стопанскиятъ, националенъ и културенъ съборъ въ гр. Варна все по-многоброенъ и все по-величественъ: да пребже голмото народно дѣло за братска обич, вѣра и клетва за успѣхъ и възходъ на скъпата ни родина подъ мждрото ръководство на нашия любимъ Върховенъ вождь Негово Величество Борисъ III — Царьтъ на България!

Да живѣе Негово Величество Царьтъ и цѣлиятъ Царствующъ Домъ!

Да живѣе правителството на България, начело съ г-нъ министрь председателя!

Да живѣе и пребже цѣлокупниятъ български народъ!

Да живѣе България!

Ура! . . .

Манифестацията на 40,000 съборяни

Отъ площада бѣ образувана величествена манифестация. Хиляденъ народъ, дошелъ да наблюдава манифестацията, бѣ заелъ мѣста по улицитѣ: „Преславска“, „Царъ Борисъ“ и „6 септемврий“. всички балкони и прозорци сж препълнени съ зрители. Картина е неописуема.

На площада предъ ресторантъ „Кристалъ“ е подиума, отъ кждето официалнитѣ лица ще поздравятъ съборянитѣ. На подиума заеха мѣсто м-ритѣ г. Николаевъ и Банковъ, подпредседателитѣ на Народното събрание г. Г. Марковъ и др.

Публиката е въ очакване. Отъ далечъ се чува български маршъ. Задава се първата група съборяни, начело е областниятъ директоръ г. Казанлиевъ, следванъ отъ секретарьтъ си г. Шипковъ, а следъ него пол. комендантъ г. Германовъ. Следватъ постоянното присѣствие на варненската община кметьтъ г. Мустаковъ, пом. кметоветѣ: г. Димитровъ, г. Куртевъ и г. Миневъ, цѣлиятъ общин-

ски съветъ, а следъ тѣхъ общогражданския комитетъ по изнасяне на събора.

Кметьтъ г. Мустаковъ, и пом. кметоветѣ Димитровъ, Куртевъ и Миневъ минаватъ предъ официалнитѣ лица

Всички се отделят и заемат място — областния директор г. Казанлиев и кметът г. Мустанов на естрадата до министритъ, а останалитъ около естрадата.

Първи преминаха съборянитъ отъ

Бургаска, Плевенска, Врачанска и Старозагорска области, всички облечени въ национални носии и давайки своя битъ и производство.

Значката на IV селско-стопански съборъ носена отъ двама съборяни

Задаватъ се следъ това първитъ групи съборяни отъ

Шуменска областъ

Съ бодри крачки подъ звуцитъ на музиката първа преминава Бѣленска околия начело съ портретитъ на Царьтъ и Царицата. Съборянитъ отъ Кацаловска община носятъ плакатъ съ надписъ: „Проклятие на партизанското минало“. Обретенковска община показва производство на земеделски култури, главно бобъ.

Варненска околия

Втори минаха съборянитъ отъ варненска околия. Девойки отъ Аксаковска община носятъ портретитъ на Царя и Царицата. Следва с. Владиславово, едно отъ главнитъ доставчици на млѣко на гр. Варна. Долно-чифлишка община показва прочутитъ камчийски ябълки, които се изнасятъ и на чуждитъ пазари. Моминска община показва производство на дини. Единъ плакатъ бѣ носенъ съ следния надписъ: „Селото има нужда отъ спокойствие, а не отъ политика“. Любенъ Каравеловска община — начело марширува група четници отъ четата на Любенъ Каравеловъ. Коневъдното дружество показва коневъдство, отрядъ отъ обществени бедствия завърши колоната на любенъ каравеловска община. Кумановска община показва отлично грозде.

Звучитъ на гайда. Моми и момци, облечени въ китна национална носия играятъ и пѣятъ. Изнесе се на показъ житно производство. На една кола е наредена нива-жетварки женатъ, следва кола съ снопи. Руднишка община показва грозде главно отъ сорта „димятъ“. С. Рѣка Девня съ оригинални национални носии и съ производство на конопъ, с. Оборище голѣмъ плакатъ носенъ отъ двама съборяни, посрещнатъ съ бурни ржкоплѣскания отъ публиката показва априлското въстание. с. Игнатиево прочуто съ своето коневъдство показва млади и буйни кончета, хвната отъ левентъ момци.

с. Пчелнишка община премина съ отлично декорирана кола, на която сж поставени пчелни кошари, на една отъ тѣхъ е кацнала пчела. Показа още и овошия единъ отъ главнитъ поминѣци на населението.

Равно-горска община мина начело съ голѣмъ портретъ на Н. В. Царя. Музиката спира, преставатъ гайди и кавали, отъ далечъ се носятъ звуцитъ отъ хармоника. Публиката съ трепетъ очаква да види нещо интересно. Очакванията имъ бѣха оправдани. Задаватъ се казацитъ отъ с. Казашка махала демонстриратъ главния си поминѣкъ риболовъ. На една каруца е поставена лодка на носа и има надписъ: „Н. Ц. В. Князь Симеонъ Търновски“, рибари гребатъ, следва на показъ, какъ се изтегля грипъ, въ мрежитъ деца на различни възрасти изпълняватъ ролята на риби, които бѣгатъ разнообразно, и се блъскатъ отъ мрежа въ мрежа докато навлѣзатъ въ торбата на гриба. Накрай казацитъ показаха какъ тѣ знаятъ да живѣятъ следъ добъръ риболовъ. На една каруца е наредена селска кръчма свири хармоника, пражии се риба, лѣй се руйно вино, веселяцитъ играятъ казачокъ.

Така завърши колоната съборяни отъ Варненска околия, която тази година по своята оргиналностъ правѣше отлично впечатление.

Министритъ д-ръ Николаевъ и Банковъ, подпредседателя на камарата г. Марковъ, митрополита г. г. Йосифъ, обл. директоръ г. Казанлиевъ, кмета г. Мустановъ и пом. г. Куртевъ поздравляватъ манифестирашитъ съборяни.

Исперихска околия

Втора премина Исперихска околия, начело съ единъ голѣмъ портретъ на ханъ Исперихъ. Село Йовково показва жетва и производство на плодове. Село Хърсово начело съ стопанското училище облечени въ форма блузи везани съ българска шевица.

Демонстрантитъ отъ Исперихска околия по своята дисциплина и отличенъ редъ направиха отлично впечатление и често биваха награждавани съ бурни ржкоплѣскания. Хубавитъ национални носии будиха голѣмъ интересъ у публиката.

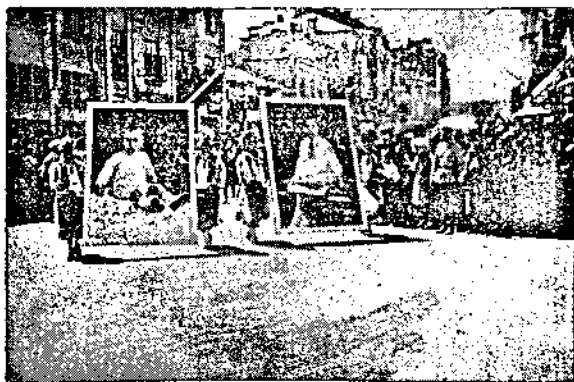
Кубратска околия

Начелъ на колоната голѣмъ плакатъ карта на България съ надписъ „За нея ние живѣемъ, за нея сме готови да мремъ. Да пребже въ вѣковетъ“. Моми и момци вѣятъ кръшно хоро предъ официалнитъ лица. Хубавитъ носии на селата Княжева поляна, Юперъ, Черешово и др., които въ миналитъ събори сж получавали премии, се

посрещаха с голям задоволство от публиката. Околията бѣ масово застъпена. Тя показа житарство, каменодѣлство и много още произведения.

Новопазарска околия

Двама момци носятъ дваметровъ портретъ на Н. В. Царя въ флотска униформа. Тодоръ Икономовска община демонстрира производство на хубавъ ленъ, килимарство и фастъци. Хърсовска, Сибирска, Ст. Михайловска показватъ въ диаграми семепроизводство, прочути пазарища на добитъкъ, млѣчни произведения и др. земеделски култури. Каспичанска община излъзе съ голѣмъ плакатъ, на който е нарисуванъ локомотивъ и разклоненията на Б. Д. Ж.

Съборянки носятъ портретитѣ на Н. Ц. В. Князь Симеонъ Търновски, и Н. В. Княгиня Мария Луиза

Омортагска околия

Изнасятъ се на показъ отъ селата и общинитѣ на омортагска околия множество видове произведения, главното препитание на населението отъ околията. Показватъ се: дървени вжглища, лозарство, винарство и др. На една кола селянитѣ отъ село Добротица, съ една оригинална идея показватъ погребението на партията. Погребална процесия. Следва плакатъ съ надписъ „Богъ да прости партията“.

Минаватъ селяни отъ село Орачъ, прочуто съ своята сливова ракия. Отъ редицитѣ се отдѣлятъ две моми и даряватъ министритѣ и нѣкои отъ официалнитѣ лица съ по една хубава сливова ракия.

Министритѣ г. д-ръ Николаевъ, г-нѣ Банковъ, и обл. директоръ г. Казанлиевъ получаватъ даръ отъ една съборянка

Пресласка околия

Символизирайки моща на древната столица е изработена надъ единъ автомобилъ преславска крепостъ. Отъ една бойна кула излъзоха стари воини на Бориса и Симеона. Тѣ заставатъ предъ изхода. Разтварятъ се вратитѣ. Предъ официалнитѣ лица излизатъ момъкъ и мома и играятъ кръшна ржченица. Две моми изнасятъ прочутото грозде отъ с. Осмаръ и поднасятъ въ даръ по една кошничка на министритѣ и официалнитѣ лица. Подъ пѣсенята на „Ето Симеонъ пристига, воеводитѣ зове...“ бавно крепостта потегля подъ бурнитѣ ржкоплескания на публиката.

Автомобилъ съ макетъ на Преславската крепостъ

Редятъ се колони следъ колони. Показватъ се десетки земеделски и други продукти. с. Златаръ показва млѣчни произведения. Осмаръ прочутото осмарско вино и отлични грозда. с. Върбица, съ своята лѣковита минерална вода. Смѣдово съ прочутитѣ смѣдовски луканки и калбаси.

Поповска околия

Околията мина начело съ девическото училище „Трудолюбие“. Двама момци носятъ единъ голѣмъ плакатъ, на който е посочено мѣстото, където станаха народнитѣ маневри, край село Паламарци. Садинска община демонстрира земеделски произведения. с. Водица, показва породисти кокошки, ябълки и пчеларство. Горишка община, носятъ името на общината изработено отъ жито и бобъ. с. Ковачевецъ и Зераево показва национални носии и земеделски произведения, Горнодралфенска община начело съ надписъ: „България надъ всичко.“

Нижатъ се колони следъ колони, хиляди и хиляди съборяни съ своитѣ китни национални носии, обичаи и демонстрирайки произведенията на главния си поминикъ възбуждаха бурни одобрения отъ страна на публиката.

Измина вече два часа отъ манифестацията, но краятъ и е още далечъ. Следъ Поповска околия идва

Провадийска околия

начело на която стои Блъсковска община. Тѣ сж се погрижили тази година да покажатъ добре подредено своето производство. Вѣтриновска община бѣ втората. Начеко се вие кръшно хоро, то покрай официалнитѣ лица. Ганчево се е явило съ хубави национални носии. Доброплодни демонстрира кукурузъ и бобъ. с. Житница — коневѣд-

ство и житни произведения, съ лозунгъ: „Житница е изворъ на плодове и жито“. Княжевска община, двама князеви носят лозунгъ: „Боже Царю на Царетъ, дай на Царя славни дни“.

Минаватъ общини отъ Провадийска околия. Жителитъ на с. Невша изнасятъ на показъ мухоморки, които се приготвяватъ отъ пиретрумъ. с. Раковецъ — плодове, Синделска — жито и дини. Стефанъ Караджа — земеделски произведения. Черковници носят лозунгъ: „Ние творимъ величието на България“, тѣ сжщо показватъ земеделски произведения.

Разградска околия

Начело съ два голѣми портрета на Н.В. Царя и Царицата, надъ тѣхъ държавния гербъ. Минаватъ съборянки и съборяни дошли тази годица масово, ва да покажатъ чудно хубавитъ си национални носии, които въ миналитъ събори сж получавали премии по своята оригиналностъ. Самуилска община носятъ китки отъ житни класове. Начело на Дръновска община бавно пристѣпи девойка изнасяща на показъ „Царицата на плодородието“.

Девойки въ национални носии манифестиратъ предъ официалнитъ лица

Жителитъ на село Езеровецъ сж имали идеята съ лозунгъ да покажатъ обичая си къмъ Варна, той гласи: „Обичаме Варна Царицата на Черно море“. с. Кочани — производство на жито. Групата на гара Самуилъ премина съ девойки нагиздени съ изкуствени цвѣта, както е обичая да се кичатъ тамъ. Съ хубави букети бѣха дарени министритъ и официалнитъ лица. Острово, царството на тиквитъ съ една каруца тикви отъ по 10 до 15 кгр. едната. Пороище — хубаво масло. Телешъ — яйца. Царъ Калохнъ, Топчи и Ясеновецъ — хубави национални носин.

Русенска околия

Начело на колоната голѣма картина, на която е нарисуванъ синия Дунавъ, следва лозунгъ: „Да живѣе мѣдрия ни Царъ“. Съборянитъ отъ русенска околия съ своитъ национални носии виоаги будеха интересъ. Въ миналитъ събори тѣ сж получавали първитъ премии. Гагалска и Рѣховска общини изнасятъ на показъ минаватъ съ разни земеделски произведения. с. Сваленишка — грозда и ябълки.

Търговищенска околия

Околията мина начело съ своята музика. Тѣ показаха братството между селото и града съ

следния лозунгъ: „На братята отъ града протѣгаме своята дѣсница“. Руевска, Люлякъ, Пробуда и всички останали общини минаха въ отличенъ строй и изнасятъ на показъ своето производство между което своето прочуто съ хубавото краве и биволско масло.

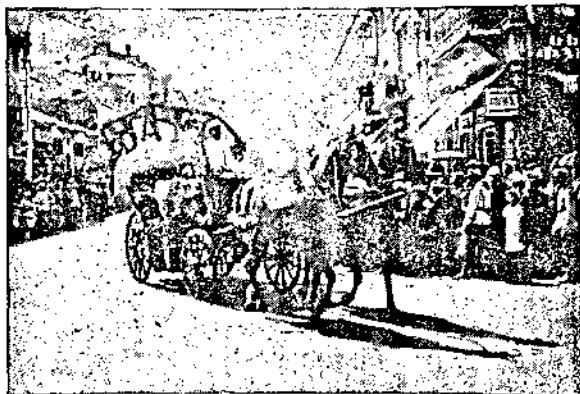
Шуменска околия

На първо мѣсто върви орачъ съ орало, следва жетва и вършидба. Девойки носятъ голѣми хлѣбово. с. Вѣнецъ — две девойки носятъ инциала на престолонаследника изработенъ отъ металически кутни и всѣка една напълнена съ земеделски произведения. Кап. пстковска община демонстрира една вѣтрна мелница поставена на каруца. Хитринска — прочута съ каменодѣлство. Дибичка, производство на сортово жито. Дивдѣдово прочуто по производство на плодове и грозде.

Въ една декорирана кола бѣ седналъ „дивия дѣдо“, облеченъ въ голѣмъ кожухъ и калпакъ, надува гайда и отвреме на време се провиква и пие руйно вино отъ бѣклицата. Девойки слѣзоха отъ колата и поднесоха въ даръ на господа министритъ и официалнитъ лица подарѣкъ — плодове, грозде и вино. Д-ръ Стамболска — скотовѣдство и кокошарство. Кюлефча — производство на храни. Новоселска прочуто съ производство на пиперки. На единъ нанизъ сж наредени пиперки.

Часътъ е вече 2 и пол., но това не намалява интересътъ на публиката къмъ манифестацията. Слънцето продължава да хвърли обѣднитъ си лъчи.

Манифестацията завършва съ демонстрация на

гр. Варна,

на която начело въ единъ фойтонъ декориранъ съ зеленина седнала девойка и носи девиза на Варна: „Расте и хубавѣе“. Следватъ нѣколко автомобили, първия обкиченъ въ хубави цвѣта, втория съ голѣми троздове отъ прочутото варненско грозде „димятъ“. Последенъ минава автомобилъ, сжщо декориранъ съ зеленина, а надъ него е направенъ единъ хубавъ водоскокъ.

Така завърши величественната манифестация на българския селски трудъ. Лѣтовници и варненци, още веднажъ можаха да се нагледатъ на хубавитъ национални носии и селски обичаи.

Следъ обѣдъ

съборянитъ бѣха свободни. Много отъ тѣхъ посетиха Варненската международна мострена изложба, а нѣкои околноститъ на Варна.

Въ 4 часа следъ обѣдъ се състояха на игрището на колудрума борби, на които присѣствуваха много отъ официалнитъ лица. На победителитъ бѣха раздадени подарѣци.

Конкурсъ за народни носии, народна пѣсень и инструментъ

Четвъртиятъ день отъ селско-стопанския съборъ бѣ опредѣленъ да се състои конкурсъ за народни носии, пѣсень и инструментъ.

Поради своята оригиналностъ конкурса бѣдѣше голѣмъ интересъ между съборяни, лѣтовници и варненци. Потокъ отъ любопитни, още отъ рано се отправяше къмъ мѣстото, кждето бѣ опредѣленъ да се състои конкурса. Всѣки търсѣше по удобно мѣсто за да наблюдава хубавитѣ картини.

Комитетътъ и тукъ се е погрижилъ за декорирането на мѣстото. На моста е издигната съ арка съ надписъ:

„Добре дошли братя селяни“. По тераситѣ има много зеленина. Въ морето е поставенъ надписъ: „Съборъ 1938 год.“, леко поклащанъ отъ морскитѣ вълни. Къмъ 8 часа водни бомби, ракети и бенгалски огньове възбуждаха и даваха една феерична красота на картината.

Къмъ 3 часа всички участвуващи въ конкурса се събраха въ градската градина и начело съ военната музика се отправиха за градската градина.

Малко следъ това пристигнаха министритѣ д-ръ Николаевъ и г. Банковъ, областниятъ директоръ г. Казанлиевъ, кметътъ г. Мустаковъ пом. кметоветѣ: Димитровъ, Куртевъ и Миневъ, околийски управители и кметове отъ шуменска област и др.

Конкурсътъ

Въ 4:30 часа започна изборътъ за най-хубава носия по области. На подиума се качи Бургаската областъ. Бѣха премирани Минка Стоянова и Донка Янева, които получиха по единъ сервизъ. Следъ това следваха по азбученъ редъ другитѣ области: *Врачанска* — премирани: Недка Тодорова Райкова отъ с. Салашъ (Бѣлоградчишко) и Лилка Георгиева отъ сжщото село, а отъ мъжетѣ: Иванъ Велковъ Иванъ Николовъ сжщото село, *Плѣвенска областъ* — жени Фема Ив. Веловска отъ с. Новаковецъ и Бойка Димитрова отъ с. Царево, мъже — Иванъ Гуневъ отъ с. Бѣлени и Якимъ Балеви отъ сжщото село. *Старозагорска областъ* — жени: Петя Шопова отъ с. Странскопи, Мария Георгиева отъ Есеево, мъже: Георги Бѣлевъ Бакърджиевъ отъ с. Чоланово и Дамянъ Филиповъ отъ село Странско.

На получилитѣ премии бѣха раздадени след-

нитѣ награда първитѣ награди на жени сервизи за ликьоръ, а на мъжетѣ по единъ бакъренъ котелъ.

Участвуващи въ конкурса получили една отъ първитѣ премии

Следъ това започна конкурса за изборъ на национална носия по околии отъ Шуменска областъ. На естрадата първа се качи

Девойки съ хубави национални носии презъ време на конкурса

Бѣленска околия

Отъ Бѣленска околия получиха първи премии жени: Слава Иванова отъ с. Козлево и Трофана Кръстева и Рада Христова, а отъ мъже Колю Стояновъ отъ с. Обретеново, Андрей Василевъ Екзархъ Иосифово и Колю Георгиевъ отъ сжщото село. Първата премия получи по единъ сервизъ за ликьоръ, а на мъжетѣ по едно туалетно огледало.

Варненска околия

Варненска околия бѣ масово застъпена. На естрадата се качи една внушителна група състе-

затели. Журито избра отъ женитѣ Яна Иванова отъ с. Срацимиръ, а отъ мъжетѣ Паско Турлаковъ сжщото село, на които бѣха дадени сжщитѣ награди. На останалитѣ състезатели бѣха дадени по единъ споменъ, прѣстени, обици, гривни и ножчета.

Мъжи взели участие въ конкурса

Исперихска околия

съ своитѣ чудно хубави носии възбуждаха интересъ у публиката. Наградени бѣха отъ женитѣ Цонка Димитрова отъ с. Подайва, а отъ мъжетѣ Никола Димитровъ отъ сжщото село. Първата награда получи единъ сервизъ за ликьоръ, а мъжътъ едно тоалетно огледало. На останалитѣ състезатели бѣха дадени разни спомени.

Една отъ премиранитѣ презъ време на конкурса за национални носии

Кубратска околия

се яви съ нѣколко села. Тя бѣ масово застъпена. Отъ женитѣ получи първа награда Изанка Гаткова отъ с. Тетово единъ сервизъ за ликьоръ, а отъ мъжетѣ Тодоръ Кръсгевъ отъ сжщото село награда огледало.

Нозопазарска околия

се яви съ селата Никола Козлево и Тодоръ Икономово. Получиха премии отъ женитѣ Маринка Иванова отъ село Никола Козлево, а отъ мъжетѣ

Илия Джуровъ отъ сжщото село, огледало.

Омортагска околия

демонстрира съ носии отъ селата: Поляне и Маровско. Журито премира Николина Георгиева отъ село Поляне, а отъ мъжетѣ Александъръ Димитровъ отъ сжщото село.

Получиха сжщитѣ награди

Гждулари предъ журито показватъ изкуството си

Поповска околия

Тукъ журито срещна доста трудности за да може да опредѣли коя носия да премира. Състезателитѣ бѣха се явили доста масово. Премирани бѣха отъ женитѣ Доца Бонева отъ с. Садина, получи ликьоренъ сервизъ, а отъ мъжетѣ Петъръ Марковъ отъ гр. Попово, награда — туалетно огледало.

Група участвуващи предъ журито

Преславска околия

се яви само съ двама мъже. Въ конкурса не взеха участие женитѣ. Двегѣ награди бѣха дадени на Василь Иванъ Гайдарджиевъ и Върбанъ Андреевъ и двамата отъ с. Осмаръ.

Провадийска околия

взе участие масово. Премирани бѣха отъ женитѣ Зеравка Христова отъ с. Доброплодно, награда.

сервизъ, а отъ мъжетъ Катели Николовъ отъ с. Раковецъ, награда — огледало. На всички участвуващи, макаръ и масово взели участие, журито раздаде премии-спомени, обици, гривни и други предмети.

Гайдаржия

Разградска околия

Почти всички общини бѣха застъпени съ внушителни групи отъ китни носии. Това показва че въ Разградска околия най-добре е запазена народната носия. Първата награда взе Мита Спасова, с. Тръстеникъ — 1 ракиенъ сервизъ, II—Славка Попова с. Царь Калоянъ, също сервизъ и I мъжка — огледална кутия Йовчо Петровъ отъ Разградъ.

Кавалджии състезаващи се за първенство

Русенска околия

Еднакво съ разградска околия бѣ застъпена отлично съ своитѣ селски носии. И въ тази околия селото е запазено отъ градския вкусъ. Получиха награди Калина Великова с. Гагала, Ганка Цанева — Червена вода и Анка Ангелова с. Мартенъ. Мъжкитѣ награди получиха: Благовестъ Спасовъ Котанецъ, Тодоръ Костадиновъ—Тръстеникъ.

Търговищка околия

бѣ застъпена най-добре отъ Руецка община и Лилякъ. Премирани бѣха Цанка Бѣлчева — Руецъ

и Петъръ Гиневъ с. Пѣвецъ.

Шуменска околия

еднакво бѣ застъпена съ своитѣ най-разнообразни носии съ запазено влияние на старитѣ носии отъ кждето повечето жители сѣ преселници. Премирани бѣха: Еленка Христосова с. Градище.

Пѣвица изпълнява народни пѣсни

Най-голямъ интересъ настана срѣдъ присъстващитѣ, когато започна избора отъ всички премирани по околии за областнитѣ награди за най-хубава женска носия и мъжки костюмъ.

Премирани бѣха I награда Марийка Иванова отъ с. Н. Козлево, която получава една копринена блуза бродирана нѣ нац. шивици и два медни котли. Дветѣ втори награди получиха: Здравка Христова — с. Доброплодни — Провадийско и Иванка Тонкова с. Тетово — Кубратска.

Кавалджийка получила II награда

Мажките награди получиха: Катели Николов с. Раковецъ Провадийско, единъ сребъренъ часовникъ съ ланецъ и втора награда Никола Димовъ село Ионкозо — Исперихско.

Първите награди бѣха връжени съ насърчителни думи отъ Обл. д-ръ г. Б. Казанлиевъ, а вторитѣ отъ кмета на Варна г. Я. Мустаковъ.

Награденитѣ получиха заслужени овации отъ публиката.

При конкурситѣ

за народни свирачи и пѣвци

бѣха премирани следнитѣ, които получиха скъпи награди:

ГАЙДАРИ: I нагр. Маринъ Костовъ — Варна и II Атанасъ Стоиловъ с. Монастиръ.

ГЖДУЛАРИ: I награда Величко Цоневъ с. Пепелна — Русенско и II Георги Мариновъ Дончевъ

с. Тръстеникъ Русенско.

КАВАЛДЖИИ: I Велко Котларовъ с. Гагала — Русенско и II Неда Кирова с. Рѣка Девня — Варненско.

Отъ явилитѣ се жени за най-хубаво изпѣта народна пѣсень бѣ премирана Тинка Борисова отъ с. Любичъ — Омуртагско. Пѣха също хубаво Янка Иванова отъ с. Срацимиръ — Варненско, Иванка Борисова — Преславъ и Руска Седова с. Бѣловецъ — Кубратско.

Заминаването на съборянитѣ

Петиятъ и шестиятъ день бѣ опредѣленъ за завръщането на съборянитѣ по роднитѣ си мѣста.

Всѣка околия въ опредѣления си часъ начело съ музика отиваха на гарата. Тукъ обласниятъ директоръ г. Казанлиевъ, кметътъ г. Мустаковъ и др. изпратиха съборянитѣ съ пожелания догодина наново да се видятъ въ красива Варна.

Откриване на VII варненска международна изложба

Варненската VII международна изложба бѣ открита на 14 августъ. Изложбениятъ комитетъ бѣ взелъ всички мѣрки за тържественото откриване на изложбата. Предъ централната палата — търговското училище бѣ построена естрада, отъ кждето бѣха произнесени речитѣ. На това голѣмо тържество присѣжствуваха: министърътъ на търговията г. Никифоровъ, под. председателитѣ на нар. събрание г. г. Марковъ и А. Пешевъ, обл. директоръ г. Б. Казанлиевъ, началникътъ на гарнизона г. генералъ Поповъ, кметътъ г. Я. Мустаковъ, контъръ адмиралъ Вариклечковъ, председателътъ на изложбения комитетъ и председателъ на В. т. и. камара г. Б. Абаджиевъ, обл. пол. началникъ г. Атанасовъ, пол. комендантъ г. Б. Германовъ, пом. кметове: Куртевъ, Димитровъ и Миневъ, нар. представители: г. г. П. Кросеиановъ, П. Стояновъ, Хр. Мирски, Н. Стамболиевъ, П. Балкански, Н. Контевъ и др.

Отъ страни до естрадата бѣха поставени знамената на всички стопански организации като по този начинъ се манифестираше единението на Варна.

Откриването на изложбата стана съ следната речъ отъ м-ра на търговията

г. Никифоровъ

— Съ особено удоволствие се отзовахъ на поканата на варненци и на учредителитѣ на това стопанско тържество, на което днесъ му даваме видъ и смисълъ, да дойда като м-ръ на търговията, пром. и труда да открия VII варнен. международна изложба.

И преди да кажа обичайната по тоя случай речъ, позволявамъ си да ви донеса сърдечнитѣ и топли поздравии на м-ръ председателя г. Кросеиановъ, а на учредителнитѣ деятели на това стопанско тържество — неговата благодарностъ.

Преди 14 вѣка, въ 679 год., а по новитѣ исторически изследвания—681 год. тропотътъ отъ коптата на конницата на Аспаруха, отъ тукъ презъ Преславъ до Балкана възвести на свѣта, че се утвърждава и се прославя новъ народъ, и че този народъ въ своето бждеще развитие ще открие границитѣ на една нова държава отъ Варна презъ Преславъ къмъ Балкана, отъ Дунава на югъ между тритѣ южни морета.

Несмѣтни исторически паметници свидетелствуватъ за сѣдбата на тази държава, която изживяваше свѣтовнитѣ събития, люшката се, трещѣше се подъ гнета на сѣдбата, но всичко това е изживѣла съ достоинство, за да може днесъ българскиятъ народъ да бжде утвърденъ и българската държава обмислена, независима и напълно самостоятелна.

Мадара, Плиска, Асбоба, Варна, Патлейна — исторически паметници, тамъ кждето царъ Борисъ, великъ на миналото, учреди за първи пжтъ въ историята първата българска академия на наукитѣ.

Ето

националниятъ подеиъ

който завърши съ една самостоятелна и независима държава на Балканитѣ.

Още по-назадъ въ библейска древностъ, когато Творецътъ на земята, Господъ Богъ отдѣляше сушата отъ морето има замисълъ тукъ да отдѣли морето отъ сушата и да очертае най-красивото крайбрежие, да тури прѣстъ тукъ и да каже: „Тукъ ще се посели въ бжднитѣ дни Царицата на

Черното море.“

И Богъ наистина утвърди красотитѣ така както само той може да ги утвърди. Красоти, които азъ се отказвамъ да величая или да рисувамъ, защото нѣмамъ тънцитѣ струни на душата на поета, нито мога да държа четката и палитрата на художнике—красоти на Варна, предъ които очитѣ се премрежватъ отъ наслада, красоти, предъ които нервитѣ на човѣка се отпускатъ въ задоволство.

Все въ тия древни дни гражданки и граждани наредъ съ този националенъ битъ, наредъ съ тая култура и красота тукъ древността отреди да се издигнатъ вратитѣ на стопанската връзка между изтока и запада. Тукъ бѣше портика презъ който минаваха търговскитѣ връзки отъ Изтока къмъ Запада и отъ Запада къмъ Изтока.

Древнитѣ гърци отдаваха голѣмо търговско значение на Варна.

Варненци на времето създадоха стопански връзки съ Дубровникъ и съ всички свѣтовни източни и западни пристанища.

Вървѣше въ своето величие

търговска Варна

за да бжде гордостъ на българската държава, свѣтилище стопанско. Но както нищо не е вѣчно поди слънцето, така и Варна испита своето стопанско падение, като резултатъ на българскитѣ политически катастрофи. И Варна—стопанско търговскиятъ портикъ на България — остана въ стопански конвулси да изживѣе днитѣ последици на Ньойския договоръ. Обаче, варненското гражданство бѣше здраво, усмислено въ себе си, да търси величието на своя градъ, на своята държава чрезъ стопанския възходъ, чрезъ търговски връзки.

Въ 1932 г. Варненската курортна лига издигна знамето на стопанско величие, въ една мѣстна стопанска изложба. Нейното знаме се поде въ 1935 г. отъ т. и. камара, за да се издигне днесъ вече като знаме не на единъ локаленъ панаиръ, а знаме на международна изложба. (Бурни ржкоплѣскания.)

И азъ съмъ особено щастливъ, че азъ имамъ честта и менъ се падна дълъ отъ тая велика стопанска картина, която наблюдаваме и на която туряме началото на бждещето ѝ развитие, да мога като м-ръ на търговията да утвърдя правилника на тази международна изложба, за да бжде и пребжде тя въ въковетъ. (Ржкоплѣскания).

Днесъ Варна запалва своя фаръ и чрезъ тази международна изложба тя издигна националниятъ битъ, културата, красотитѣ свои, на българската държава. Стопанскиятъ битъ е на показъ не само тукъ на България, но и на цѣлия свѣтъ.

Тукъ въ тая стопанска проява, чрезъ тази международна изложба сж въ ходъ творчеството и техниката на българския индустриалецъ, който не пожали срѣдства да устои на своитѣ задължения въ тия дни на международна автархия и да се потруди да направи независима българската промишленостъ.

Наредъ съ индустриалеца тукъ показва своя талантъ българския занаятчия, този върху чийто духъ се изградиха нашитѣ сѣдбини, изъ срѣдитѣ на който излѣзоха плеадата наши възрожденци.

Наредъ съ тѣхъ

българскиятъ работникъ

съ своя здравъ мускулъ твори нашето благоденствие. Наредъ съ него нашия земеделецъ показва качествата на нашата земя, за да бжде утвърдена тя тукъ на Балканитѣ и на цѣлия свѣтъ като обетована земя, защото обетованата земя е тукъ въ България, а не между Тигъръ и Ефратъ (Ржкопл.).

Ето смисъла на Варненската международна изложба. Да хвърли свѣтлина тя въ странство, да покаже на чужденцитѣ, че българската промишленостъ съ своя усѣтъ творчески върви къмъ прогресъ. Да види чужденеца промишленостъта тукъ въ изложбата, да се поучи отъ нея, да се нареди при нея и да се съревновава въ пѣтя на техническия прогресъ.

Въ дни като днешния, когато свѣтътъ преминава отъ една епоха на друга, когато се твори новото, което се облѣга не само върху чистата политика, но и върху стопанската проява, Варн. междунар. изложба се очертава още по смислена и ценна, защото въ епоха на свѣтовна криза, когато е нужно поради повелята на времето народитѣ да излжчатъ отъ себе си цѣлата своя национална и стопанска мощъ, нужно е да се извикатъ къмъ творчество стопанскитѣ сили на народа, за да може той по пѣтя на творчеството да утвърди бждещето благоденствие на народа.

Ето въ името на тая политика по повеля на времето днесъ ние извикваме

професионалнитѣ организации

стожеритѣ на стопанска България не само да бждатъ представители на техниката, на грубия трудъ, но наредъ съ това ще бждатъ тѣ изразители на стопанската политика, нейни ржководители, помощници на правителството, за да съчетаемъ ние като фокусъ политиката съ стопанството и по тоя начинъ да намѣримъ най-сигурния и правилень пѣтъ за благоденствието на България и българския народъ.

Дѣлото на този материалень трудъ, дѣлото на тѣзи професионални стожери вие ще го видите показано днесъ, утре и до края на изложбата.

Идете, вижте го и вижте какъ творческия гений на България върви къмъ възходъ, какъ той се разраства, буди вѣра и куражъ, за да можемъ ние, облегнати на това стопанско творчество, да имаме вѣра и куражъ, да се почувствуваме на нова смѣтка първи на Балканитѣ, както бѣхме и както трѣбва да бждемъ.

Въ основата на всѣко стопанско творчество, на всѣка хубава стопанска проява, доказано е вече, стои волята и образа на голѣмия първи българинъ Н.В. Царь Борисъ III. Той е който не само покровителствува стопанскитѣ инициативи, но той е, който дава импулъс на творчество за да бжде България въ неговитѣ дни вслика, както бѣше при Бориса и Симеона. (Ржкоплѣскание).

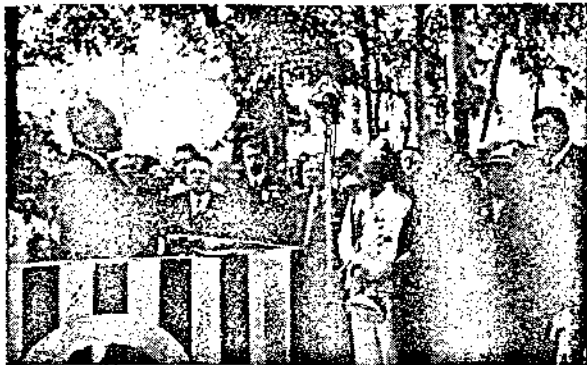
И моето удоволствие днесъ е много голѣмо, защото азъ мога отъ името на Царь Борисъ III да открия VII между народна изложба въ Варна.

Откривайки я, уваж. гражданки и граждани, азъ искамъ заедно съ менъ и вие да сподѣлите възторга отъ проявата на мъдростъ и на ценно и резултатно водачество, което нашиятъ Царь водеки ни въ тия трудни дни върви непоколебимо по пѣтя на благоденствие и благополучие на българ-

ския народъ.

И азъ искамъ вие всички заедно съ менъ, за Негово здраве, за Негово дългоденствие и за цялото Царско семейство да извикаме българското мощно „ура“.

Следъ това произнесе речъ председателятъ на изложбения комитетъ

г. Б. Абаджиевъ

ГОСПОДА,

И тази година на мене се падна честта да открия нашата Варненска изложба — седма отъ основаването ѝ и единствена, като международна въ България.

И това го правя съ радостъ и гражданска гордостъ, защото всрѣдъ труднитъ времена, които преживяваме, да се уреди и издигне една промишлена изложба е, наистина, единъ подвигъ — една смѣла стъпка напредъ.

А това е, господа,

българскиятъ трудъ

— единствената наша основна сила, която ни запази презъ вѣковното робство отъ гибель, която създаде блѣскавата ера на възрождането и озари народа ни съ благодатнитъ лъчи на свободата.

Трудътъ, който презъ време на свободния ни животъ превърна земята ни въ градина, издигна народа ни като пръвъ факторъ на Балканитъ, а държавата ни — като образецъ на редъ и дисциплина.

Азъ съ гордостъ подчертавамъ, че

нашата родна промишленостъ

заедно съ модернизираниѣ занаяти не е присадена у насъ като екзотично цвѣте, а е възникнала аъ най-важната си частъ изъ тѣснитъ и тъмни работилници на миналото ни, изъ ржчния и похвatenъ трудъ на българина и неговата стопанка, изъ тѣхната неуморна ревностъ и изобретателенъ духъ.

Нека пазимъ тая свършенна форма на промишлеността ни, да се грижимъ за нейното закрепване и развитие, защото само чрезъ нея дрѣмящитъ ни природни богатства ще излѣзатъ на яве и ще бждатъ преработени въ ценности.

Защото чрезъ индустриализиране заложбитъ и плодоветъ на земята ни ние ще съкратимъ чуждестранния фабриченъ вносъ у насъ за да освободимъ народа си отъ зависимостта му къмъ чужбина, а държавата — отъ подчинението ѝ къмъ международния финансовъ капиталъ.

Но за постигането на тая задача, почитаеми господа и господа, трѣбва да усвоимъ една по-

решителна стопанска политика.

Трѣбва нашата занаятчийска-индустриална промишленостъ да насочваме все повече къмъ наши мѣстни сурови материали — къмъ едно тѣй да река, пълно национализиране на производството ни.

И за обща наша радостъ, това вече става.

Вие ще видите въ тази седма изложба, какъ нашитъ вълни замѣстватъ все повече и повече иностранныѣ финни ленти, превърнати въ меки и тънки преди и платове отъ всички номера и десени. Ще видите какъ нашиятъ мѣстенъ конопъ е завоювалъ вече цялото ни вѣжарско производство, което по-рано си служеше изключително съ чуждестранни материали. Сжщо тѣй — ще видите и нашия превъзходенъ ленъ, измѣстващъ успѣшно иностранныя.

А туй, което до скоро се считаше за невѣроятнo, днесъ вече е фактъ. Производството на мѣстенъ памукъ постоянно и буйно нараства и количествено навлиза въ селфакторитъ на нашитъ памучни предачници, а отъ тамъ — въ тъкачницитъ ни за производство на най-разнообразни платна и други издѣлия. Така единъ день ние ще бждемъ напълно освободени не само отъ вноса на чуждестранни памучни преди, но и отъ вноса на американски памукъ, качеството на който е вече достигнали отъ нашия мѣстенъ.

Наредъ съ това, предъ вашитъ очи ще минатъ нашитъ собствени стъклари и порцеланъ, ще бждатъ обрадвани отъ разноцветни и чудно изработени килими, отъ финнитъ трикотаж и пасматерии, отъ разнovidнитъ и солидни издѣлия на кожарството и дърводѣлството, отъ вкуснитъ консервирани зеленчуци, плодове и питиета и отъ всички други производства, въ които сж взели участие наши мѣстни сурови материали, добити отъ нашето земедѣлие и скотовѣдство, отъ нашето горско дѣло и подземни богатства.

Официалнитъ лица слушатъ речта на г. Абаджиевъ

А всичко това ще ви покаже, че нашата родна промишленостъ бързо отива къмъ тѣсно сближение съ селското ни стопанство, съ нашитъ земни производства, за да стане въ утрешнитъ дни напълно национално, а заедно съ земедѣлскитъ ни скотовѣдни и горски отрасли да образува едно **МОЩНО И ЦѢЛОСТНО НАРОДНО СТОПАНСТВО.**

Ето идеала, къмъ който нашата стопанска политика трѣбва да ни води!

Ето дветъ основи, които трѣбва да бждатъ сближени и свързани неразривно, — селското стопанство и индустрията.

Ето двата полюса на осъта, която трѣбва да бѣде затвърдена: селото и промишления трудъ, защото само чрезъ тѣхъ ще се изкове благоденствието на народа, здравината на държавата и мощта на България!

Трѣбва всички да признаемъ, че Варна съ своето 70 хилядно население, прибрано отъ всички краища на българските земи, съ своето чудно красиво крайбрежие и всички условия за развитие на първостепенно морско лѣтовище привличащо хиляди лѣтовници отъ чужбина, и, най-сетне, съ своето сръдишно географическо положение между Централна Европа и Ориента, като най-удобенъ пунктъ за търговски трансакции и транспорти между тия два голѣми стопански свѣта — трѣбва да признаемъ, казвамъ, че нашиятъ градъ, поради тия условия е най-сполучливо избраниятъ пунктъ за една българска международна изложба.

Ние прочие дължимъ да изразимъ публично нашата дълбока благодарностъ къмъ управителитѣ на България, които подъ върховното попечителство на Царя на българитѣ сж натоварени съ тежката задача да ръководятъ стопанския трудъ и усилия на народа, да ръководятъ неговитѣ стремежи къмъ мирни успѣхи и благоденствие, къмъ култура и напредъкъ.

Последенъ произнесе речъ

кметътъ г. Я. Мустаковъ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИНЪ МИНИСТРЕ, ГОСПОДИНЪ ГЕНЕРАЛЪ, ПОЧИТАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Щастливъ съмъ да изразя радостта на всички варненци, по случай днешното забележително за тѣхъ тържество: откриването на VII варненска международна мострена изложба.

Голѣма е тѣхната радостъ и затова, защото това тържество се извършва въ присѣдствието на г-нъ Министра на търговията, индустрията и труда и като представител на правителството.

Това внимание, което се отдава на нашето дѣло, подчертава голѣмото значение на варненската мострена изложба за българското народно стопанство, че въпрѣки всички досега преживѣни перипетии около нейното учредяване, тази значителна стопанска инициатива получава признание отъ общодържавно гледище.

Презъ всички събития и превратности на вѣковетѣ, градътъ Варна е билъ винаги важенъ крайморски центъръ на стокообмѣна. Не току така дълго преди освобождението ни, чуждитѣ автори сж наричали града ни „морската столица на България“.

Основанъ въ VI вѣкъ преди Христа стариятъ Одесусъ е кацналъ удобно върху живописенъ кътъ на нашето черноморско крайбрежие, за да бѣде свидетелъ на много исторически събития и за да бѣде винаги първостепененъ търговски центъръ. Поради оживения износъ отъ тукъ на много мѣстни произведения, главно храни и добитѣкъ, градътъ е билъ винаги богатъ и пристанището му е било едно отъ най-важнитѣ на черноморското крайбрежие.

Сегашното си име — Варна — получава въ VI вѣкъ следъ Христа.

Въ 679 година основателътъ на Мизийската българска държава — ханъ Исперихъ — достигналъ Одесусъ, разбилъ византитѣ и тука въ Акрополиса — „Аспаруховата кула“ — сключва първия договоръ за миръ, като равноправенъ монархъ и съ това е била за пръвъ пѣтъ призната българската независима държава.

Турското владичество тукъ се е закрепило следъ голѣмата историческа битка край Варна въ 1444 год. между войскитѣ на султанъ Мурадъ II и християнскитѣ войски на младия ягелонецъ — полско-унгарския кралъ Владиславъ Варненчикъ и трансилванския войвода Янъ Хунияди.

Следъ освобождението Варна бързо се издигна, като първостепенно пристанище и пръвъ търговски центъръ въ страната. Модерното варненско пристанище, е построено окончателно въ 1906 год. То се посещава отъ множество кораби на близки и далечни страни, градътъ става седалище на много солидни търговски фирми и предприятия.

Следъ букурещкия миръ, обаче, Варна загуби до голѣма степенъ тия свои ценни качества, като пѣкъ благодарение на неимовѣрни усилия на неговитѣ граждани, той се издигна като първостепенно морско лѣтовище, културенъ и до известна степенъ индустриаленъ центъръ. Живописното мѣстоположение на Варна, чудно красивитѣ му околности, хубавиятъ неговъ климатъ, чаровниятъ му морски брѣгъ и обилното му слънце, заедно съ неговото велико минало, привличатъ вече масово много посетители иностранци отъ близки и далечни намѣ страни, за да опознаятъ тѣ нашата страна чрезъ Варна и за да станатъ преданни наши приятели и добри пропагандатори на плодоветѣ на нашата земя и трудъ.

Отъ двадесетъ години варненци напѣгатъ сдруженитѣ свои усилия, за да улеснятъ търговското и стопанско възстановяване на своя градъ, така жестоко уязвенъ, поради народнитѣ ни несполуки, за да се създадатъ що годе условия на многобройното население на града — инвалиди за препитание и относително благоденствие.

Затова всѣка инициатива, всѣка придобивка отъ малко или по-голѣмо значение за стопанския и търговски напредъкъ на нашия осакатенъ и унизенъ градъ, е намѣ скъпа и горещо желана.

Отъ 7 години насамъ идеята за Варненската международна мострена изложба е обединила мисълта и стремежитѣ на всички варненци и нейния постояненъ напредъкъ изпълва съ радостъ и гордостъ нашитѣ сърдца.

Въ началото тази идея бѣ инициатива на нѣколко преданни, дейни и далновидни варненски граждани — учредители на Варненската изложба. Като такава тя просъществува и обедини уси-

лията на много наши градски сръбди, и благодатните нейни резултати подсказаха въ последствие да се създаде днешната й организация, въ центъра на която стои голѣмия нашъ стопански институтъ Варненската Търговска Индустриална Камара.

Чрезъ тази изложба, чрезъ миренъ трудъ, българинътъ иска да допринесе за стопанското и търговско възстановяване на Варна, тоя цененъ български бисеръ на черноморското ни крайбрежие, тази гордостъ за всички българи.

Постоянството на българския земеделецъ, занаятчия, търговецъ и индустриалець, чийто кристализиранъ трудъ ще бжде изложенъ и на VII-та варненска международна мострена изложба, наредъ съ постиженията на българското изкуство, сж достойни за удивление.

Заедно съ тяхъ ще личатъ изложени много произведения на чуждестранната промишленостъ, за да бждатъ ползата и поука отъ тазгодишната ни изложба още по-всестранни и още по-голѣми.

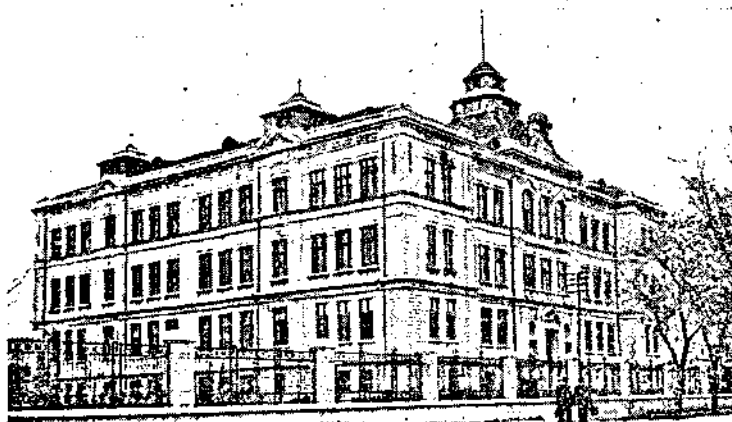
Тѣхенъ успѣхъ се надежда, че тѣхното дѣло ще продължава съ все по-голѣмъ успѣхъ и презъ идните години за доброто на цѣлокупна стопанска България.

Отъ мѣстото, което заемамъ, азъ апелирамъ къмъ всички фактори въ нашата страна да не се пренебрегва търговското значение на българската морска столица, защото и вложенитъ народни спестявания въ нея ни зоватъ къмъ това.

Откриването на тазгодишната VII варненска международна изложба и успѣшното изнасяне на досегашнитъ ме каратъ да се замисля за славното търговско значение на нашия хубавъ градъ и ме изпълватъ съ твърдата вѣра, че това минало неминуемо пакъ ще се върне.

Съ тази вѣра, съ тази свѣтла надежда, пожелавамъ на VII международна мострена изложба въ Варна пълненъ успѣхъ!

Да пребжде благодатното дѣло на Варненската изложба за доброто на стопанска България! Да живѣе височайшия покровителъ на

Централната палата

Изразявамъ радостта на варненци, че много ратници отъ страната и чужбина пожелаха да изложатъ своитъ произведения въ Варна, кждето наредъ съ възискателнитъ вече български погледи, произведенията на българския трудъ и гений и на свещенната наша земя ще бждатъ видени и отъ хиляди чужденци, дошли и за отмора въ този най-хубавъ кѣтъ на черноморското ни крайбрежие.

Изказвамъ нашата дълбока признателностъ, че варненската международна мострена изложба е подъ скѣпото за всички българи височайшо покровителство на Н. В. Царя на българитѣ.

Ползувамъ се отъ случая да благодаря отъ името на варненци на г-да министритѣ начело съ уважамия г-нъ министъръ председателя, за неизменната благосклонностъ на българското правителство къмъ варненската международна мострена изложба, както и за присѣтствието на г-нъ министра на търговията, промишлеността и труда при откриването на VII по редъ варненска изложба и за самото й откриване.

Изказвамъ благодарността на варненци къмъ учредителитѣ на това скѣпно за насъ дѣло и къмъ всички ония, които отъ 7 години насамъ работятъ неспирно за ежегодното достойното изнасяне на изложбата, а на изложителитѣ на тазгодишната изложба — наши и иностранци — заедно съ благодарността отправямъ пожелания за най-голѣмъ

Варненската международна мострена изложба Н. В. Борисъ III Царя на българитѣ и цѣлия царственъ домъ.

Да живѣятъ членоветѣ на правителството на България, начело съ г-нъ министъръ председателя!

Да живѣе България!

Следъ произнасяне на речитѣ г. министъръ Никифоровъ придруженъ отъ официалнитѣ лица се отправи до входа на централната палата. Тукъ до входа две девойки облѣчени въ национални носии държаха една трикоьорна лента. Г-нъ министъръ Никифоровъ прерѣза лентата и обяви изложбата за открита.

Министъръ Никифоровъ и придружаващитѣ го лица обходиха и разгледаха изложбата. Предъ официалнитѣ лица г. министра изказа възхищението си отъ добрата уредба на изложбата.

Министъръ Никифоровъ написа следното въ златната книга на изложбата:

„На варненци моя поздравъ и благодарностъ, защото тѣ най-напредъ разбраха темпото на новото време, което иска народното единение и проява на стопанска демокрация. Въ проявата на тази нова повеля на времето, тѣ запалиха съ VII-та варненска международна изложба фара на българската националностъ,

Постройка на плажъ - хотелъ въ Варна

Ржководнитъ срѣди на Варненската общинска управа, наредъ съ строежа на многото голѣми общински обекти и въ желанието си да задоволява голѣмата нужда на варненския курортъ сж се замислили съ постройката на плажъ хотелъ.

Кметътъ г. Я. Мустаковъ подъ свое председателство е назначилъ една комисия, която е изработила програмата за постройката на плажъ хотела.

Програмата има следния видъ:

Варненската община отстъпва мѣстото при аквариума, съ граници, аквариума, бул. „Фердинандъ и морето, въ което влиза зданието на „Асарето“.

Условиата за отстъпване на това мѣсто могатъ да бждатъ следнитъ:

Или срещу стойността на мѣстото общината получава една фиксирана сума; или срещу сжщата стойностъ общината добива собственостъ по реда на закона за етажната собственостъ на нѣкои доходни обекти отъ плажъ-хотела; или по реда на условната собственостъ; или безвъзмездно за срокъ опредѣленъ отъ предложителя, следъ който срокъ общината става собственикъ на хотела и всички прилежащи постройки и др. направени въ района.

Общината се задължава да устрои паркъ въ района на бждация плажъ-хотелъ, а сжщо така да благоустрои бул. „Фердинандъ“ около района на плажъ-хотела.

Контрагента се задължава да построи единъ изисканъ плажъ-хотелъ, съ всички прилежащи постройки и сжоржения за удобно лѣтуване въ него, като дансинги, гаражи и др. Хотелътъ трѣбва да има външенъ видъ издържанъ архитектурно, да има стаи и апартаменти около 150 на брой. Връзката между хотела и плажа да бжде създадена удобна и добра на видъ.

Приблизителната стойностъ на хотела и прилежащите строежи, заедно съ мобилировката, да бжде около 25—30 милиона лева.

Въ една частъ на хотела може да бждатъ предвидени топли бани съ морска вода, като експлоатирането на тѣзи бани да бжде предоставено на контрагента.

Постройката да бжде масивна на ж. бетоненъ скеледъ и съ всички удобства и вътрешна уредба на единъ изисканъ плажъ-хотелъ. Експлоатацията на хотела, ресторантитъ и др. прилежащи отдѣления трѣбва да бждатъ на своята висота. Целиятъ партеръ на хотела трѣбва да бжде използванъ за зали, ресторанти и пр. а жилищнитъ стаи и апартаменти да сж разположени само въ етаж.

Започването на строежа трѣбва да стане веднага следъ сключването на договора, следъ като окончателнитъ планове бждатъ надлежно утвърдени

„Море, слънце и грозде“

култура и стопанска мощъ. Да пребжде дѣлото й като бждещъ мостренъ панаиръ“.

Първиятъ подпредседателъ на Народното събрание г. Георги Марковъ вписа следното въ златната книга:

„Всѣки успѣхъ на Варна е успѣхъ на България. Затова пожелавамъ на Варна да затвърди все по-голѣмъ успѣхъ въ своитъ начинания и инициативи и по специално преуспѣването на международната варненска изложба въ Варна“.

Официалнитъ лица напушатъ централната мостр. изложба

Следъ това всички се отправиха въ морската градина, където въ морското казино на официалнитъ лица бѣ даденъ банкетъ.

На снимката лѣтовничка чужденка на варненския плажъ

ХИМНЪ НА ВАРНА

ХОРЪ: Слава на града ни, слава
и честити сѣдбини!
Правда и блага да дава
Богъ, що бди отъ висини!

МОМИ: Всрѣдъ лазура слънце грѣ
безъ съперникъ вѣвъ свѣта.
Варна му въ сърдце живѣе
катъ вълшебница мечта.
Ний по тѣхъ съ вѣнци и пѣсень—
и въ ржцетъ златенъ гроздь —
хвалимъ този край прекрасенъ,
гдето свой е всѣки гостъ.

ХОРЪ: Слава на града ни, слава
и честити сѣдбини!
Правда и блага да дава
Богъ, що бди отъ висини!

МОМЦИ: Смѣнятъ се и дни и нощи
вѣвъ безспирния въртежъ;
и все нови хоризонти
ще разкрива гордъ стремежъ

презъ вълнитъ на морето,
катъ безстрашенъ смѣлъ морякъ
за блага на полето
въ дивния нашъ роденъ брѣгъ.

ХОРЪ: Боже, Варна ти закрилай
за благодатка бѣднина,
нейния полетъ окрилай
съ съ честита сѣдбина!

МЖЖЕ: Насъ стѣсни съседка алчна,
черенъ плащъ като прострѣ;
но съ съ вѣра — сила славна,
стягътъ ни се гордъ развѣ,
и съ могъщата управа
на законность и на редъ,
радости катъ ни създава,
да лети града напредъ!

ХОРЪ: Боже, Варна ти закрилай
за благодатка бѣднина,
нейния полетъ окрилай
съ съ честита сѣдбина.

Ем. Мутафовъ

Царицата на Черното море

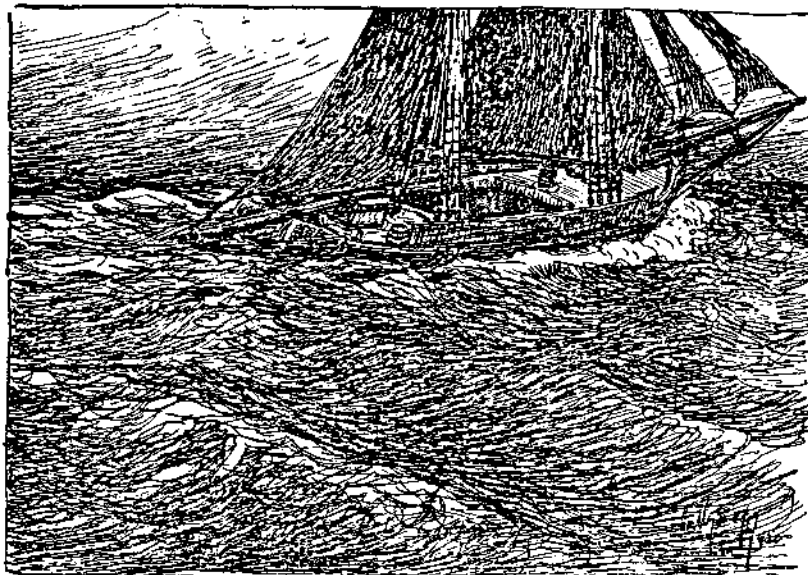
Съ съ свѣтла диадема край морето
блестишъ съ съ чаръ подъ слънчеви лъчи.
За тебъ, на тебъ усмихва се небето,
отъ тебъ не сменя своитъ очи.

Въ лазуръ изжпана се ти оглеждашъ
въ морето съ изгледъ на вълшебенъ блѣнъ,
предъ месеца ти нощний плащъ отбуляшъ
и трепва въ млада грѣдь любовенъ пламъ.

Сърдце за тебъ презъ буритъ ще литне,
за тебе ще прекоси морски ширъ
и въ лунна нощъ любовно ще пришепне:
— Чаровна, влюбенъ въ тебъ трептя безспиръ.

Живѣешъ ти въ мечтитъ ми любовни,
Живѣе твоя дивенъ слънчевъ ликъ,
при тебъ забравямъ болкитъ отровни,
при тебъ . . . отъ тебъ възторгътъ е великъ.

Ем. Мутафовъ

По вълнитъ

Варненско Градско Общин. Управление

отделение техническо

Обява № 1702

гр. Варна, 18 август 1938 год.

Варненското градско общинско управление обявява на заинтересованите варненски граждани, че засилената общинска управа на Варн. гр. община съ решение № 33/591 отъ 27 VII 1938 г. е одобрила протокола № 80 отъ 23 юний 1938 г. на комисията по чл. 9 отъ закона за благоустройството относно процентното намаление на общите градски оценки на мѣстата въ града и курортното предградие „Лозята“ на града направено на основание чл. 33 отъ същия законъ и изложено въ долната таблица както следва:

I. За града

Остава същото процентно увеличение на общите градски оценки на мѣстата на града утвърдено отъ Варненския окр. съдъ съ определение № 2081 отъ 23 VI 1933 год.

Изъ варненското пристанище

II. За курортното предградие „Лозята“ на града

1) Ценитѣ на мѣстата отъ първа категория, които съгласно утвърдения първоначаленъ общъ оценителенъ протоколъ сж по 70 лв. кв. м. ги намали съ 28.6 на сто или цената на единъ квадратенъ метъръ ще бжде 50 (петдесетъ) лева.

2) Ценитѣ на мѣстата отъ втора категория, които съгласно утвърдения първоначаленъ оценителенъ протоколъ сж по 50 лв. кв. м. ги намали съ 33.3 на сто или цената на единъ квадратенъ метъръ ще бжде 30 (тридесетъ) лева.

3) Ценитѣ на мѣстата отъ трета категория, които съгласно утвърдения първоначаленъ общъ оценителенъ протоколъ сж по 30 лв. кв. м. ги намали съ 33.3 на сто или цената на единъ квадратенъ метъръ ще бжде 20 (двадесетъ) лева.

4) Ценитѣ на мѣстата отъ четвърта категория които съгласно първоначалния общъ оценителенъ протоколъ сж по 20 лв. кв. м. ги намали съ 25 на сто или цената на единъ квадратенъ метъръ ще бжде 15 лв.

5) Ценитѣ на мѣстата отъ пета категория, които съгласно първоначалния общъ оценителенъ протоколъ сж по 15 лв. кв. м. ги намали съ 33.3 на сто или цената на единъ квадратенъ метъръ ще бжде 10 (десетъ) лева.

6) Ценитѣ на мѣстата отъ шеста категория, които съгласно първоначалния общъ оценителенъ протоколъ сж по 8 лв. кв. м. ги намали съ 37.5 на сто или цената на единъ квадратенъ метъръ ще бжде 5 (петъ) лева.

7) Ценитѣ на мѣстата отъ седма категория, които съгласно първоначалния общъ оценителенъ протоколъ сж по 5 лв. кв. м. ги намали съ 40 на сто или цената на единъ квадратенъ метъръ ще бжде 3 (три) лева.

Съгласно чл. 30 ал. В. отъ закона за благоустройството недоволните могатъ да подадатъ въ двумесеченъ срокъ считанъ отъ днесъ възраженията си писменно до общината,

Пом. кметъ: (п) Н. П. Димитровъ

За н-къ техн. отделение: (п) арх. Несторовъ

Зав. сл. сн. и нивелации инж.: (п) Л. Димовъ

В ъ Р Н О,

при Варненската градска община
на техническото отделение

Дѣловодителъ: Ж. Павловъ

Печатница „Варненска Поща“

Постиженията на VII Варненска мострена международна изложба

Варненската VII международна мострена изложба има тази година завиден успех. Този успех се дължи на отличната уредба на ръководителите на изложбата. Във петте палати са изложени производствата на българския индустриалец и занаятчия. Да се види онова, което е изработил и изложил българския индустриалец и занаятчия ще получите една ясна представа, какво той е постигнал със своя предприемчив дух.

Във централната палата — Търговското училище, пред входа са поставени знамената на всички стопански организации, символизиращи стопанското единение на Варна. Във коридора на видно място е подреден щанд на Българското търговско параходно дружество. То е поставило една голъма карта, въ която сочи всички рейси, които неговите параходи вършат — близкия изток, континента и др. Посочено е и развитието на туристическия трафик.

На дясно въ първата стая е подреден щанд на минит „Перник“. Тъ показват на посетителите главно развитието на електрификацията на Старозагорската и Софийска области.

Въ един голъм салон е подреден щанд на Българската земеделска и кооперативна банка. Въ този щанд са изложени производствата на българската земя.

Габровските индустриалци излагат главно производство на кожи, гънове и други.

Варненската градска община участва със един голъм много добре подреден щанд. Изложени са всички земеделски култури, които се произвеждат въ градините на варненската община. Посочено е въ диаграми, развитието на гроздето от сорта „димят“. Около 90 на сто от засътит лози са от този сорт, от който една голъма част се изнася на чуждите пазари и намира много добър пласмент.

Въ околийския земеделски щанд на Шуменска област много от посетителите на изложбата дълго разглеждат всички земеделски култури които се произвеждат въ Шуменска област. Там ще намерите отлична царевица, първокласни жита, бобища и др.

Българската държава също участва съ два щанда — развитието на туризма, който се заглежда от специална дирекция при БДЖ, и главната дирекция на Народното здраве. Първата излага въ снимки и диаграми нашите курорти, като първото място е определено на варненския курорт.

Въ три щанда са подредени кжовет на нашите поробени краища — Добруджа, Тракия и Македония. Тъ са отлично подредени съ своите китни и национални носии.

Втората палата — висшето търговско училище тази нова сграда е определена за международни изложители. Главното място е заето от 34 италиански фирми, които излагат въ един щанд. Още при влизането въ коридора е поставен голъм портрет на водача на италианския народ Бенито Мусолини.

Съ влизането въ залата личат отлично подредените стоки, които са най-разнообразни — ловджийски пушки, пистолети, машинни части и ра-

дио-апарати. Главно на изложителите се сочи развитието на италианската техника.

Третата палата

се помещава въ Девическата гимназия. Въ всички коридори водещи по различните щандове са наредени разноцветни килими.

Въ едни от първите стаи са наредени производствата на българските мебелни занаятчии. Излагат се най-разнообразни видове отлично изработени мебели. Държавното столарско училище въ Варна излага работите на своите ученици. Тъ са изработили един отличен бюфет за нуждите на 8 пех. полк. Столарската кооперация „Бръст“ излага английски фотьойли, салонни гарнитури, диван-легло и много други мебелни предмети, които по своя изработка показват докъде може да достигне развитието на нашето мебелно изкуство, неотстъпващо въ нищо на европейското.

Отъ зала въ зала, отъ щандъ на щандъ се разглеждат посетителите и наблюдават съ видимо задоволство изложените предмети, които въ миналото се доставяха от странство, а днес вече се работят въ България.

Въ една от щандовете има изложени радио-апарати, които по своя чистота и естествен тон и луксозна външност не отстъпват на европейските.

Двете голъми текстилни фабрики въ Варна — „Текстиль“ и „Царь Борисъ“ са изложили своите произведения на тъкачество и предачество. На един голъм плакат въ щанда на „Текстиль“ е написано:

„Българи!

„Съйте и произвеждайте доброкачествен памук, за да имате отлична прежда“.

Излагат се още производствата на много текстилни фабрики — памучни жакардови одеала, голъми и детски съ абсолютна гаранция, шалове, ваталини, тензуфи, американи, кърпи за лице, полуваляни и вълнени платове и др.

Застъпена е отлично и металната индустрия. Излагат се казани за варене на ракия, бронзови лагери, мастилници, медни дръжки, свещници, вилицы, лъжици и всички метални изделия.

Най-голъмо впечатление на чужденците посетители правят отлично подредените щандове съ българска ръчна бродерия.

Четвъртата палата

се помещава въ прогимназията „Св. Климентъ“. Въ нея са наредени различни дребни предмети, където ежедневно се трупат хиляди посетители и правят най-разнообразни покупки, като започнете от бижута и свършват съ разни пирографични предмети.

Петата палата

се помещава въ училище „Сулини“, тя е определена за птицевъдна изложба. Изложени са на показ на публиката подобрението и развитието на българското птицевъдство.

Ю. Кожухаровъ